

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Openluchtschilderkunst

Natalia Dik verruilde een Russische blauwe hemel voor Hollands licht, water en wolken. > 3

Knokken voor gedoogbeleid

Het begon als een koffiehokje in de kelder; nu bestaat coffeeshop The Bulldog 30 jaar. > 5

Een kwart eeuw d'Oude Binnenstad

Rookwolken boven de stad markeerden de start van een actiekant. Wat is er sindsdien verbeterd? > 8/9

La nouvelle Eglise Wallonne est arrivée

De Waalse Kerk vernieuwt. Kerk en klassiek mengen zich met debat en popmuziek. > 15

25 jaar buurtnieuws

Dit buurtblad, *d'Oude Binnenstad*, bestaat 25 jaar. Het is ontstaan als reactie op een lakse overheid, die de buurt in een negatieve spiraal liet wegzakken en naliet een deltaplan te ontwikkelen voor een prostitutiebuurt die toen steeds verder verloederde. Op de middenpagina's van deze editie wordt daarom teruggekeken op 25 jaren ontwikkeling van de Wallenbuurt.

Misschien is het voor nieuwe bewoners en nieuwe bestuurders allemaal een vaag spook uit het verleden, maar voor velen vormt de periode met drugsoverlast die op en rond de Zeedijk en op de bruggen van de Burgwallen de buurt teisterde een inktzwarte bladzijde die niet snel wordt vergeten. Voor hen is 'no-goarea' niet slechts een woord, maar een tastbare herinnering.

Indertijd werd *d'Oude Binnenstad* het actieblad van een bewonersgroep die het niet langer pikte om in de steek te worden gelaten door het stadsbestuur en de Amsterdamse politietop. Harde acties volgden om de overheden tot maatregelen te manen.

Die activistische jaren liggen nu grotendeels achter ons. Er kwam uiteindelijk een constructief overleg met het stadsbestuur, de verhoudingen normaliseerden en de weg naar een jarenlange, rigoureuze opknappingsbeurt werd geopend. Met de oprichting van de NV Economisch Herstel Zeedijk, tegenwoordig

NV Zeedijk, is een hele straat teruggevoerd op de criminaliteit. Verslaafden die indertijd het straatbeeld van de binnenstad bepaalden werden met een effectieve 'ketenaanpak' door politie, justitie, GGD en andere maatschappelijke organisaties van straat gehaald. Zij kregen medicatie, onderdak en dagvoorziening.

Toen werd langzamerhand duidelijk dat er een misschien nog hardnekkiger, criminele infrastructuur was ontstaan die

op het eerste oog minder zichtbaar was. Het eerste hoofdstuk van het rapport 'Grenzen aan de Handhaving' (2007) begint dan ook met de passage: 'Inspecteur De Cock is met pensioen en Blonde Greet is dood. Wie zijn er voor

deze iconen uit het 'romantische' verleden in de plaats gekomen? Is criminaliteit op de Wallen nog net zo 'gezellig' als in de dagen van Zwarte Jooj? Of wordt het tijd voor een realistischer beeld?'

Dit realistischer beeld leidde tot Project 1012: een harde sanering van prostitutiebedrijven en coffeeshops. Met vuur verdedigd door de een, verguisd door de ander.

Onze krant heeft er altijd verslag van gedaan. Het wijkoverleg *d'Oude Binnenstad* is zich als eigenaar van de krant altijd blijven inzetten voor een leefbare buurt.

De buurt blijft veranderen en daar blijven we aandacht voor vragen, bij de gemeenteraad en bij burgemeester Van der Laan. In een commissievergadering Algemene Zaken zei deze laatste tegen de raadsleden:

'Er is inmiddels een nieuwe druk op het gebied ontstaan. Ik denk aan de toerismedruk, het gedoe rond ijswinkels en dubieuze vastgoedtransacties. Geef mij de opdracht om dat nog te verwerken in de nieuwe plannen om aan de bewoners en ondernemers het signaal geven dat we *state of the art* doorgaan met aandacht aan de Wallen te besteden.' Dat klinkt als goed nieuws. De redacteurs van *d'Oude Binnenstad* zullen er ook de komende jaren bovenop blijven zitten.

Zie verder pagina 8 en 9.

Hoe het was: wallenbewoners woest op wethouder Walter Etty

Wat is er mis met de handhaving?

Handhaving is een van de heetste hangijzers in de Amsterdamse binnenstad. Regels zijn immers zinloos en krachteloos, als de overheid bij overtredingen niet optreedt. Dat geldt zeker voor een overvol gebied als de Wallen, waar duidelijke handhaving de drukte nog enigszins in goede banen kan leiden.

Veel bewoners en ondernemers vinden dat de overheid hier te weinig handhaaft. Het is hen bovendien een doorn in het oog dat er met meldingen over overlast of het overtreden van regels niets of nauwelijks iets wordt gedaan. Hoewel er inmiddels velerlei meldnummers, apps en websites zijn om meldingen te kunnen doen, blijft een adequate reactie vaak achterwege. Met name de terugkoppeling naar de melders blijkt gebrekkig.

Iedereen die wel eens overtredingen heeft gemeld via websites of apps zoals Verbeter De Buurt, zal deze beelden herkennen. En de relatie tussen burgers en overheid komt onder druk te staan als de overheid meldingen niet serieus lijkt te nemen.

In het gareel

De bestuurscommissie van stadsdeel Centrum blijkt zich bewust van de problematiek. Boudewijn Oranje is voorzitter van het dagelijks bestuur van

deze commissie en zegt: 'Door de bestuurscommissie is het Handhavingprogramma 2016 vastgesteld en elk jaar wijzen we een paar straten aan om daar op alle aspecten te handhaven. In 2016 is daar onder andere de Zeedijk bij. De commissie heeft bedacht dat we daar een aantal dingen kunnen proberen om meer resultaat te halen.'

Zo zal het stadsdeel volgens Oranje beter vooraf gaan analyseren om wat voor overtredingen het daadwerkelijk gaat. Ook zal het (in het geval van de Zeedijk) overleggen met belanghebbenden als NV Zeedijk, het Integraal Burgwallen Overleg, Samen Zeedijk en ondernemersverenigingen. Met de opgedane

kennis zal het daarna een adequaat handhavingplan opstellen. Meer dan nu het geval is, zal het stadsdeel contact zoeken met de mensen aan de basis van de buurt die de aard van de overtredingen goed kennen en die stelselmatige overtreders kennen uit eigen ervaring. Als daar aanleiding toe is, zal het stadsdeel met deze overtreders het gesprek aangaan om ze in het gareel te krijgen. Oranje: 'We zitten nu nog in de fase van analyse en willen in het voorjaar met een aantal belanghebbenden ons beeld bespreken. Het sluitstuk, de handhaving, doen we na de zomer 2016. We hebben dus ruim de tijd om dit goed te doen - we zijn n t pas begonnen.'

Expositie, boek en debat

Van 5 januari tot 29 januari 2016 vindt in de Amstelkerk een expositie plaats van de rauwe en indringende foto's die Huub Prickaerts in de periode 1993-1996 maakte in het Wallengebied. Op 19 januari is daar bovendien een debatavond over de kracht van de Wallen door de eeuwen heen en over het toekomstbeeld over 25 jaar.

Na twintig jaar komt Prickaerts voor het eerst met deze foto's naar buiten. Hij presenteert een kolkende stroom zwart-witfoto's, een enorme optocht van hoerlopers, scharrelaars, baliekluiers, zwervenden, rondrijders, hoeren, uitbaters, toeristen uit binnen- en buitenland,

winkeliers, verslaafden aan drugs en alcohol, gewone nette mensen, bewoners, bezorgers, werknemers en bezoekers, die zich ondanks alles toch onbespied wanen.

Dit deel van Amsterdam zag er niet best uit, met scheuren en gaten en halve reparaties in de weg, scheve trottoirs, kapotte tegels, gore gevels, verveloze kozijnen, alles achterstallig, met hier en daar een opklaring. Er hangt altijd iets in de lucht, het kan zo mis gaan, en eigenlijk is er al van alles mis. Gekoppeld aan de tentoonstelling verschijnt gelijktijdig een boek onder dezelfde titel.

De expositie in de Amstelkerk is te bezichtigen op werkdagen van 9 tot 17 uur; vrije toegang.

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michielsen

Redactie: Eddy Appels, Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Greet van der Krieke, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Joost Rompen, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Herman Vuijsje.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Ewout van der Hoog, Huub Michielsen, Bert Nap

Vormgeving: (Parentthese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

Prinsengracht 220 1016 HD Amsterdam

telefoon: 020 - 624 25 76
fax: 020 - 620 48 63
e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Krachtenspel

De geschiedenis is een slingerbeweging, zo blijkt ook nu weer uit de plannen en besluiten van de huidige coalitie in deze stad.

Heerste er enkele jaren geleden nog de angst voor vertraging door het terughoudende beleid van de gemeente en stadsdeel Centrum, sindsdien wordt de binnenstad steeds verder overgeleverd aan het vrije krachtenspel van vraag en aanbod. Het marktdenken regeert, de overheid houdt zich afzijdig. Er zijn zeker nog oases van rust in de binnenstad, maar er zijn ook plekken waar de massa's het hebben overgenomen.

Vergelijkingen met steden in het buitenland waar het hopeloos mis is gegaan en waarschuwingen hiervoor worden weggewuifd door raadsleden en wethouders, die hier waarschijnlijk nooit een voet zetten en neerbuigend omgaan met nota bene hun eigen kiezers. Die worden ook op social media door de dames en heren volksvertegenwoordigers weggezet als zeurpieten en halve garen.

Een schrijnend voorbeeld van deze laissez-fairepolitiek is het om zeep helpen van het Project 1012, zogenaamd omdat er te veel geld mee gemoed zou zijn, maar waarschijnlijk veeleer omdat dit een speerpunt van de vorige coalitie was. Alsof er zonder dit Project 1012 niet óók veel geld mee gemoed zou zijn en alsof er geen Van

Traa-rapport, geen Emergo-rapport en geen veroordelingen bestaan, waaruit steeds weer blijkt hoezeer de Wallen gedomineerd worden door foute types, die hun handen met kennelijk succes in onschuld weten te wassen. Het kan toch niet zo zijn dat raadsleden, inclusief vrouwelijke, doof zijn voor deze feiten en het kennelijk normaal vinden dat er dagelijks in onze stad vrouwen slachtoffer zijn van meedogenloze uitbuiting en mishandeling. Het argument dat het sluiten van bordelen alleen maar leidt tot verplaatsing van de prostitutie naar de onzichtbaarheid snijdt geen hout, net zomin als de sluiting van de tippelzone aan de Theemsweg destijds heeft geleid tot meer straatprostitutie. Mocht zo'n verplaatsing wél plaatsvinden, dan zou je die vervolgens moeten aanpakken.

Daarnaast schiet de handhaving over de hele linie gigantisch tekort, zowel bij het bestrijden van de misdaad als bij het tegengaan van de verstoring van het woongenot. De huidige coalitie zal er nog een hele kluit aan hebben om het goed te maken met de bewoners van de oude binnenstad. Laat de overheid het geld dat zij niet meer in het opkopen van bordelen wenst te steken aan extra handhaving besteden.

Het is te hopen dat de slinger van de stadsgeschiedenis dan weer de andere kant op gaat bewegen.

BUURTKRONKELS DE OUDSTE BEZORGSTER

'Ik ga er elke dag op uit, hoor.'

GREET VAN DER KRIEKE

Uit 1927 is Gerda den Boggende, dat mag zeker in de krant. Rekent u maar uit. Maar dat ze nog altijd buurtkrant d'Oude Binnenstad bezorgt, dat hoeft nou weer niet in die krant, vindt ze. 'Dat doe je gewoon. En ik ken de buurt natuurlijk goed, want ik woon hier nu alweer zo'n dertig jaar.'

Het woninkje van Gerda zit als een poppenhuisje tegen de muur van de Oude Kerk aangeplakt. Nauwelijks twee meter diep, een onder- en een bovendeur. Er is een gemakkelijke stoel bij het raam voor Gerda, er is nog net plaats op een bankje voor mij. Wat een unieke plek, wat een uitzicht! Het is alsof de tijd er heeft stilgestaan. Het carillon in de toren hoor je luid en duidelijk. De klokken overstemmen elk kwartier even het treurigmakende deuntje van de muzikant op de brug.

'Dertig jaar geleden was ik secretaresse van de Oude Kerk hiernaast en zo ben ik aan dit woninkje gekomen.' Gerda beschrijft wie er zo rondom haar wonen: 'Aan de overkant wonen Gerrit en Marian en daarnaast zit Gitta, die ken

ik ook goed, altijd in voor een praatje. Aan de andere kant van het steegje woont Helga, ook al weer jaren. En tegenover mij woont Marja, van de planten.' 'Van de planten?', vraag ik. Gerda legt uit dat haar buurvrouw van de handhavers geen plantenbakken voor haar deur mocht zetten. 'Ja, dat gaf doe. Maar de planten staan er weer, hoor.'

Ook oud-wijkagent Joep komt af en toe

op nog bezoek. 'Ondanks dat er grote drommen toeristen voorbyschuifelen, is het hier een mini-buurtschap.'

Gerda is bezorgster van het eerste uur. De laatste tijd helpt haar oudste zoon een handje bij het rondbrengen van de buurtkrant, maar ze wil het zo lang mogelijk blijven doen.

Ze leest de krant van A tot Z en heeft de buurt zien veranderen. Maar dat deert haar niet. 'Nee, als je eraan gaat ergeren, kun je hier niet blijven wonen. En ik woon hier zo heerlijk! Vroeger had ik meer contact met de meisjes, maar ze spreken tegenwoordig vaak geen Nederlands meer. Nee, dat is jammer.'

Gezien haar leeftijd vinden de kinderen dat ze meer beschermd moet gaan wonen. Maar weg wil ze voor geen prijs. Dat lijkt haar verschrikkelijk, zo'n buitenwijk waar niets te zien en te beleven valt.

'Ik ga er elke dag op uit, hoor. Een lunchconcert of boodschappen doen, je komt altijd wel iemand tegen.' 'Beschermd wonen?' Ze moet er niet aan denken. Ze heeft Marian en Gerrit en Joep en Gitta en Helga en Marja toch!

Geen straatmuziek meer op de Wallen, zie pagina 13

facebook

Wilt u het hele jaar door geïnformeerd blijven?

'Like' onze facebookpagina
www.facebook.com/Oudebinnenstad

Joep de Groot

De onderlinge verbondenheid was vrij groot: een beetje van 'wij tegen de rest'.

Verdraagzaamheid

Verdraagzaamheid lijkt de laatste tijd een schaars artikel.

Zelf ben ik opgegroeid in Veenhuizen, een zeldzame gemeenschap in Drenthe en verboden voor mensen die er niets te zoeken hadden. Daar was een zogeheten Rijkswerkinrichting, waar bedelaars, landlopers, alcoholisten en pooiers werden opgesloten. Er woonden ongeveer 1500 mensen, van wie iedereen in dienst was bij Justitie, behalve tien onderwijzers, twee winkeliers en een postbode.

Iedereen woonde in een dienstwoning, waarvan de grootte in overeenstemming was met de hoogte van de rang. En iedereen kende iedereen, wist wat iedereen verdiende. Om daar te overleven was verdraagzaamheid nodig.

Door de omgeving werd Veenhuizen als een uitermate vreemd dorp gezien. De inwoners hadden volgens hen kak. Er werd Nederlands gesproken en de inwoners kwamen uit heel Nederland. De onderlinge verbondenheid was vrij groot: een beetje van 'wij tegen de rest'.

Datzelfde gevoel vond ik terug in het Wallengebied, vooral in de jaren zeventig, toen ik daar wijkagent werd. Ook hier kenden de mensen elkaar redelijk goed en hielden rekening met elkaar, terwijl bedrijfstakken als prostitutie, seksindustrie, drank en softdrugs alles in zich hadden om tot conflicten te leiden. Als iemand uit de buurt het te bont maakte, was er altijd wel iemand die hem daarop wees.

De buurt had in de stad geen beste naam, ook hier een beetje van 'wij tegen de rest'. Natuurlijk waren er grote verschillen in de buurt. De Zeedijk was een heel andere straat dan de Warmoesstraat: de eerste met veel cafés, de tweede met veel bedrijven.

Maar waren er problemen geweest, meestal was drank de oorzaak, dan werd dat de volgende dag weer opgelost. Men kwam elkaar immers te vaak tegen om boos te blijven. Alleen de grote aantallen bezoekers zorgden soms voor onrust, zoals bij de boeren-RAI, de autotentoonstellingen en de Horecava. Ook thuiswedstrijden van Ajax waren berucht. Verder had de buurt veel kraakpanden, zoals Vredenburg, de Drukkerij, de Gelderse Kwade en natuurlijk het Blaauwklakenblok. Dit laatste was het grootste en werd begrensd door de Warmoesstraat, de Sint Annenstraat, de Voorburgwal en de Sint Jansstraat. De eigenaar was De Bijenkorf, die daar grote plannen had. Maar ze lieten de lege panden verpauperen. In de jaren zestig werd dit blok door veelal studenten of kunstenaars gekraakt.

In dit blok heb ik de moeilijkste klussen gehad. Als er problemen waren, probeerden ze dat zelf op te lossen. Lukte dat niet, mocht ik komen opdagen. De verhoudingen tussen partijen waren dan al zo verziekt dat een oplossing niet meer mogelijk was. Een klein voorbeeld: in de illegale crèche kreeg men ruzie over de gordijnen en één van de partijen verraadde het aan de gemeente. Sluiting was het gevolg.

Maar over het algemeen was het voor een wijkagent een redelijk verdraagzaam buurt.

Ceci n'est pas une galerie

HERMAN VUIJSJE

Galerie PR² aan de Oudezijds Voorburgwal 97A is geen galerie. Je ziet er geen glazen deur die een ongevaarlijke ruimte afschermt met kunstwerken, opgehangen in streng gelid. Geen verkoper met opzichtersblik die je vanaf zijn tafeltje in de gaten houdt. Geen gewijde stilte... niets van dat al! Bij PR² ben je binnen voor je 't weet en voel je je opgenomen in een huiskamer. Alles is hier onnadrukkelijk – alsof je even bij vrienden binnenloopt.

Vrienden die toevallig mooie dingen aan de muur hebben hangen.

Een moeder en dochter in een Russisch badhuis, blozend en bloot, onbekrompen van afmetingen maar toch intiem en ingetogen. Vier meisjes, leunend tegen een zondoorstoofd muurtje in Katwijk. Een meisje dat viool speelt, ze heeft net haar arm laten zakken. Maar ook knotwilgen langs een vliet, zo knoterig als het maar kan, bollenvelden, een blik in een verregende Stormsteeg...

Het zijn werken van Natalia Dik, de Russische schilderes die samen met haar man Peter Rijs de galerie exploiteert. Landschappen, stilleven en portretten, in olieverf geschilderd in een losse, expressieve stijl. Natalia is niet de enige die hier hangt. PR² herbergt een unieke verzameling realistische kunst, overwegend geschilderd *en plein air*, in de buitenlucht.

Veldezeltje

Peter Rijs begon zijn galerie vier jaar geleden aan de Gelderse kade, verkaste naar de Zeedijk en vond hier aan de Voorburgwal in oktober dit jaar de perfecte ruimte, met hoge wanden waaraan hij ook grotere stukken kan op hangen. We praten achterin aan tafel, vlak bij de keuken, waar het altijd lekker ruikt.

Van oorsprong is Peter een 'technaut', maar gevoel voor kunst had hij altijd al. Elf jaar geleden wilde hij portretten laten maken van zijn zoon en dochter en zat hij een beetje te googelen naar de Zaandijkse kunstenaar Cor Dik, die hij kende. 'Kreeg ik ineens een hit naar een advertentie op Marktplaats, gezet door een Russisch meisje dat verkering had met een jongen uit Maastricht. Ze zocht schilderopdrachten voor haar moeder Natalia, die toevallig ook Dik heette.'

Toen hij Natalia's werk zag, wist Peter meteen: die moet ik hebben. Natalia zat toen in Kiel en kwam naar Amsterdam, 'met rollen schilderslinnen onder haar arm, zo'n Russisch veldezeltje en een rugzak.' Ze maakte twee prachtige portretten van Peter z'n kinderen en vertrok daarna weer. 'Ik vond haar wel aardig', zegt hij.

Maar twee jaar later zat Natalia weer een tijdje in Duitsland, kwam op bezoek 'en toen ging het balletje aan het rollen. Drie jaar geleden zijn we getrouwd.'

Steppe

Natalia is geboren in 1961 in Novoaltaisk, een dorp in de buurt van Novosibirsk in Zuid-Siberië. Haar opleiding kreeg ze 1400 kilometer verderop, in Sint-Petersburg. 'Maar dat maakte me niets uit', zegt ze. 'Ik had geen enkele twijfel: ik wilde schilder worden.'

Wel was het een enorm verschil met haar geboortedorp. 'Sint-Petersburg is als een lieve oude dame, die precies weet hoe 't hoort. Heel anders dan Moskou. Moskou is...' en ze neemt een onverschillige, onderuitgezakte houding aan.

En Amsterdam? 'Hm... toch een beetje

meer als Moskou. Doe maar normaal. Maar dan met de culturele status van Sint-Petersburg. Amsterdam is twee derde Moskou, een derde Sint-Petersburg.'

In Sint-Petersburg studeerde ze aan de Ilya Repin Academie, een van de beste schilderopleidingen ter wereld. Ze mocht er zelfs in Repins vroegere atelier werken, een grote eer. 'Het belangrijkste wat ik daar leerde, is onderdeel te zijn van een keten. Verbinding met schilders uit oude tijden, Russische, maar ook de Nederlandse die in het Rijksmuseum hangen.'

In 1989 won ze de Zilveren Nominatie van het cultuurministerie van de Sovjet-Unie, wat haar in staat stelde een half jaar door Europa te reizen. Na haar opleiding kon ze aan de academie blijven, maar liever ging ze haar eigen weg.

Elf jaar is Natalia nu in Nederland, als ze tenminste niet in Sint-Petersburg zit om les te geven, of op reis is naar schildersfestivals. Dit jaar zat ze bijvoorbeeld in Duitsland, Kenia en Katwijk. De resultaten hangen hier aan de

mooie licht en de lucht wordt alles verbonden.'

Museaal

'We zitten hier aan de looproute van The Grand naar de Oude Kerk', zegt Peter. 'Mensen krijgen die kerk in het vizier, lopen erheen en komen dan bij ons voorbij. Ook veel kunstenaars komen hier binnenlopen, ze herkennen de kwaliteit van het werk. Maar tachtig procent van wat we verkopen, gaat naar het buitenland. In Nederland wordt *plein air* kunst nog beschouwd als minder verfijnd dan atelierkunst.'

Dikke onzin vindt hij dat. 'Een schilderij dat heel snel geschilderd is, vanuit de buik, is vaak veel mooier. Van Gogh schilderde ook in het veld en maakte twee schilderijen per dag! Het zicht op de Oudezijds Kolk hier voor de deur is door honderden kunstenaars geschilderd. Daarna kwam de tijd dat alles wat naar realistisch zweemde, niks was, maar nu is het duidelijk weer terrein aan het winnen.'

Natalia Dik: 'Een mooie pap van luchten en huizen met kleine steentjes'

muur, onder andere een meeslepend klein strandgezicht uit Katwijk waar de schilders van de Haagse School nog een puntje aan kunnen zuigen.

Het duurde wel even voordat het klikte tussen Natalia en het Nederlandse landschap. 'Ik ben geboren in de steppe. Daar heb je de horizon. Een grote riesige hemmel en platte grond. In hartje zomer is alles verschroeid. Oker beneden, boven die blauwe hemmel. Hier in Nederland dacht ik de eerste drie jaren: ja, is mooi, maar wat moet ik ermee? In Rusland is alles breed, hier klein – alles is detail, detail, detail, je kan verloren raken in al dat kleine. Maar toen ging er een deurtje open. We zijn hier in een oude stad, met lichten, water en wolken – een mooie pap van luchten en huizen, met allemaal van die kleine steentjes. Door het

Hij merkt het als Natalia hier op de gracht zit te schilderen: 'In no time staan er tien mensen omheen. Maar in galleries en musea is *plein air* nog steeds een beetje ondergeschoven. Ik weet dat hier museale kunst hangt, voor weinig geld, maar ze komen niet!'

Natalia onderbreekt hem: 'Rustig, rustig. Dat moet gedaan zijn. Een grote rivier vloeit ook traag.' Maar ze is het wel met Peter eens: een schilderij moet getoond worden, voor veel mensen toegankelijk zijn. 'Het is onze grootste eer, dat iemand erdoor geraakt wordt. Belangrijker dan dat het meteen wordt betaald en verdwijnt naar een kamer, een van de miljoenen kamers in de wereld. Eigenlijk is die eer een plicht. Om hier een galerie te geven, houden zo! Rembrandt heeft hier met eigen voeten gelopen... dat moet doorgaan.'

Prijsvraag

Win 15 euro!

Op de vraag *Hoeveel bedrijven vermelden nog een faxnummer?* kwam eenmaal het enig juiste antwoord binnen, namelijk: negen bedrijven. Het gaat om Drukkerij Atlantic, Oudezijds Advocaten, Houthandel Schmidt, Dun Yong, Jan IJskes Funderings-

technieken, Antiquariaat Kok, de Condo-merie, Kelly Printing & Copy en de NV Zeedijk. De cadeaubon van 15 euro gaat naar Sheila Briedé-Roqué.

Onze nieuwe prijsvraag luidt: *Hoeveel advertenties bevatten afbeeldingen van een schip of van schepen?*

Mail uw antwoord naar

redactie@oudebinnenstad.nl.

Onder de inzenders van het goede antwoord verloten we een cadeaubon van 15 euro, te besteden bij een adverteerder in deze krant, te kiezen door de winnaar.

Net uitgekomen is het boek *De Wallen in de jaren '60*, geschreven door Raoul Serrée, met als ondertitel 'Verhalen van prostituees, penoze en de postbode'. De bekende stadgids Serrée kreeg vele bejaarde buurtgenoten aan het praten over die tijd. Vooral de medewerking van de 94-jarige Jan de BolleBakker met zijn goede geheugen was zeer waardevol.

Uitgeverij De Kring,
ISBN 978-94-6297-013-7.

Straatlamp stuk?

Defecte straatverlichting wordt binnen vijf werkdagen hersteld. En hierbij geldt: hoe eerder gemeld, des te eerder hersteld. Een storing kunt u naar keuze telefonisch melden via 14020 of via de site www.amsterdam.nl/veelgevraagd. Op deze site is het even doorklikken langs 'Wonen en leefomgeving' (icoontje helemaal onderin), 'Bestrating, straatmeubilair en straatverlichting' (meteen linksboven), 'Meldingen over openbare ruimte', 'Hoe doe ik een melding openbare ruimte?' en dan kunt u rechts het 'Formulier Melding Openbare Ruimte' aanklikken.

In beide gevallen is het handig om vóóraf het nummer van de defecte lichtmast of hanglamp genoteerd te hebben; dan kunt u ook dit nummer doorgeven.

Melding aan politie helpt

De wijkagenten in het Centrum zijn populair en bereikbaar. Maar soms ontvangen zij zoveel WhatsAppberichtjes dat registratie van de klachten lastig wordt.

Wie iets aan de politie wil doorgeven wat niet spoedeisend maar wel belangrijk is, kan dit doen op de website politie.nl: even doorklikken langs 'Aangifte of melding doen' en 'Melding doen'. U kunt daar zelfs beeldmateriaal uploaden, zoals van drugsdealers. Melden kan ook telefonisch, via 0900-8844.

(parenthese:)
BUREAU VOOR VORMGEVING,
DTP EN DIGITALE MEDIA

huisstijlen, brochures,
leaflets, affiches,
catalogi, omslagen,
boekproducties, folders,
(digitale) formulieren,
advertenties, websites etc.

www.parenthese.nl | info@parenthese.nl

**PASSENGER
TERMINAL
AMSTERDAM**

Wilt u ook eens een
cruise schip zien?
Kijk op
www.ptamsterdam.com
voor de cruise kalender!

BRIDGES
INSPIRED BY RON BLAAUW

Van de beste vissoorten uit het seizoen tot aan de perfecte bereiding van oesters, delicate vis-tartaar en kraakverse vis, bij 'Bridges inspired by Ron Blaauw' draait de hernieuwde samenwerking tussen Ron Blaauw en Bobby Rust om vis.

Naast culinair genieten aan de Raw Bar of in de gezellige binnentuin, is het ook mogelijk om privé te dineren in de Private Dining met uitzicht op de Viothèque, het geklimatiseerde domein waar de sommelier de wijnen proeft en selecteert. Sea you!

Bridges inspired by Ron Blaauw
Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | 020 555 3 560 | Valet parking
info@bridgesrestaurant.nl | www.bridgesrestaurant.nl

**Oudezijds
Advocaten**

Postbus 3611
1001 AK Amsterdam

Oudezijds Voorburgwal 237
1012 EZ Amsterdam
t 020 - 51 50 250
f 020 - 42 33 959
www.oudezijdsadvocaten.nl

K. de Bie
C. A. C. M. Ficq
S. de Vries
S. F. Yap

**WIJS
&
ZONEN**
Hofleverancier

METROPOLITAN

Huisgemaakt gelato en chocolade, van chocolatier Kees Raat

Warmoesstraat 135a | tel. (020) 330 19 55
www.metropolitandeli.nl

zo-wo: 09.00 - 00.00 / do-za: 09.00 - 01.00

Welcome to the pastry room!

UITVAARTCENTRUM ELDERS

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201
Kruislaan 235 Amsterdam
www.davidelders.nl

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

**Houthandel
Schmidt bv**

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
www.houthandelschmidt.nl
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen boot aanlegsteiger

BOSCH
Makita
FLEXA

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

**Wet
SLAGERIJ**

Zeedijk 99 Amsterdam-C Tel. 020-6234908

est. 1957

**"Wij brengen U dichterbij
het Oosten."**

In ons 6 verdiepingen tellende winkel
vindt U onder andere:

- levensmiddelen
(Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
- Chinese kruiden,
- kookboeken,
- keukenartikelen,
- meubelen (zowel nieuw als antiek),
- cadeau-artikelen,
- sier- en gebruiks-porselein (Chinees en Japans),
- decoratiematerialen,
- kleding (Chinees en Japans),

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam
(ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
<http://www.dunyong.com> - info@dunyong.com

**LAUNDROMAT
HAPPY INN**

Open 7 dagen per week
8 AM - 10 PM

SELF SERVICE

The best value in town
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

restaurant
**Hemelse
Modder**
sinds 1984

Oude Waal 11
1011 BZ Amsterdam
020 - 624 32 03
www.hemelsemodder.nl

YUCCA

O.Z. VOORBURGWAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

**VERENIGING
VRIENDEN VAN DE AMSTERDAMSE BINNENSTAD**
met hart voor de stad

Kom met de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad (VVAB) op voor:

- behoud en herstel van de historische bebouwing van de binnenstad
- het bevorderen van een goed woon- en werkklimaat

Nog steeds worden plannen gemaakt en ontwikkelingen geïnitieerd, die een bedreiging vormen voor het unieke karakter van onze binnenstad. Plannen, die het monumentale karakter aantasten of ontwikkelingen, die eerder passen in een pretpark dan in onze mooie binnenstad.

Nu meer dan ooit is het nodig voor de VVAB om op te komen voor de binnenstad. Meer informatie over de vereniging vindt u op:

www.amsterdamsebinnenstad.nl

draag uw steentje bij en word lid!
Meld u aan als lid op www.amsterdamsebinnenstad.nl/lidworden

The Bulldog 40 jaar

Koffie en een stickie

EVELINE VAN DIJCK

In een keldertje met seksartikelen, aan de Oudezijds Voorburgwal 90, begon Henk de Vries in 1975 een 'ontmoetings- en ontspanningsruimte waar cannabis te koop en te gebruiken is'.

De Vries lanceerde hiervoor de term 'coffeeshop'. De naam en het logo ontleende hij aan zijn lievelingshond Joris: The Bulldog. Het groeide uit tot een icoon.

De Vries (1950) is geboren op de Zeedijk en kent de Wallen als zijn broekzak. Tijdens het Holland Pop Festival in Kralingen, in 1970, begon hij met de verkoop van wiet in lucifersdoosjes. Dat bleek een lucratieve zaak, maar een jaar later werd hij in Duitsland opgepakt voor het transporteren van marihuana. Hij moest voor twee jaar de cel in.

Never give up

De Vries: 'Terug op De Wallen bleek de buurt verpauperd. Ik wilde iets ondernemen tegen de harddrugs. Op Oudezijds Voorburgwal 90 kwam een pand vrij dat ik geërfd had van mijn vader. Boven zat een seksbioscoopje en in de kelder een sekshop. Daar maakte ik een koffiehokje, waar vrienden welkom waren voor koffie en een stickie.'

Nadat een klant kwaad was geworden omdat hem op zijn vraag naar seksblaadjes met kinderen en dieren 'nee' was verkocht, werd de handel in seksartikelen De Vries te gortig en besloot hij radicaal te stoppen.

Toen hij zijn waar niet kon terugverkopen aan de groothandel kieverde hij pardoes de hele handel in de gracht voor zijn zaak. 'Na de laatste doos liep ik naar binnen en riep: *De living room is open.*'

Hij vertimmerde het pand. De filmzaal ging eruit en op 17 december 1975 opende coffeeshop The Bulldog voor het eerst zijn deuren. De zaak noemde hij naar het ras van zijn lievelingshond Joris, die toen twee jaar was. De Vries: 'Een bulldog is een lief en trouw dier, met het motto *never give up.*'

Ik Jan Cremer-type

De zaken van De Vries zijn open van acht uur 's ochtends tot één uur 's nachts. Overal staat: 'Denk aan de bureu'. Zo'n buurvrouw is Eugénie Brands, geboren en getogen in het buurpand.

Brands is blij met The Bulldog: 'Als er iets is, komen ze altijd helpen. De ordebezoekers houden alles goed in de gaten. Ik voel me door hen extra veilig als ik 's nachts thuiskom en de garage in moet.'

Dit is toch allemaal prachtig. Ik werk om te leven, ik leef niet om te werken

'Toen The Bulldog startte, dacht de buurt *Oh wat erg!*, maar ik heb er nooit last van gehad. Van begin af aan kijkt Henk verder dan z'n neus lang is. Hij waarschuwt voor het veroorzaken van overlast en zorgt voor dagelijks ophalen van het bedrijfsvuil. Ze kennen me als buuv' en ik voel me beschermd door ze.'

Buuv' Eugénie Brands met Joffrey en Calvin

Ze omschrijft Henk de Vries als een rebelse persoon en een levensgenieter: 'Een soort *Ik Jan Cremer*-type, maar dan in de wiethandel. Eigenzinnig, innovatief en sociaal. Iemand met hart voor de mensen en een groot commercieel inzicht.'

The Bulldog kreeg al snel internationale faam. De waar ging allang niet meer in lucifersdoosjes, maar werd afgewogen en verpakt in plastic zakjes. Officieel mocht er – en dat is nog steeds zo – maar 500 gram in de zaak zijn voor verkoop.

Niet alleen toeristen wisten The Bulldog te vinden, ook justitie, politie en fiscus toonden van meet af aan veel belangstelling. Om de haverklap waren er politie-invalen. Het spul werd destijds op de gekste plekken verstoep. Iedereen die maar iets op zak had moest mee. Henk was wel zo vriendelijk om de in beslag genomen wiet te vergoeden als een arrestant weer vrij kwam.

Na een taai gevecht door De Vries voor liberalisering van cannabis en de introductie van het gedoogbeleid, kwam er ruimte voor expansie. Het ene na het andere filiaal opende, met in 1985 als klapstuk de vestiging in het voormalige politiebureau aan het Leidseplein. In het gastenboek staan onder meer Britney Spears, Mike Tyson, Mariah Carey, Snoop Dogg en Sean Penn.

Lifestylehotel

Er kwam ook een Bulldog Hotel. De Vries: 'Met de kerstdagen kwamen er talloze toeris-

ten naar onze coffeeshop. Die sliepen dan in hun auto. Toen ik verderop een pand kon kopen, startte ik daar een lowbudgethotel. Een lifestylehotel, waar je in de aangrenzende coffeeshop een wietje kunt kopen en iedereen, net als in mijn andere zaken, van 18 tot 98 welkom is.'

In het hotel heerst een gezellige drukte. De computer is vrij toegankelijk, er wordt gekaart, gebiljart of een potje schaak gespeeld. De Vries kijkt om zich heen en glundert. In korte tijd zijn al twee keer gasten om zijn handtekening komen vragen. Dit is de sfeer waar hij van houdt. Wel met duidelijke huisregels: geen agressie en geen gebruik of verkoop van harddrugs. Die regels, ook wel AHOJGI-criteria genoemd, zijn overgenomen door het Rijk.

Internationaal

Terwijl het beleid in het buitenland toleranter wordt, trekt Nederland de teugels aan. Theoretisch hangt De Vries nog dagelijks sluiting van zijn coffeeshops boven het hoofd vanwege het onveranderde gedoogbeleid. In het verleden heeft hij veel meegemaakt: politie-invalen, confrontatie met de harde criminaliteit, kidnapping, poging tot afpersing, zware bedreiging en beschieting van zijn woning. Om niet te spreken van de miljoenenclaims van de fiscus.

Nu lacht hij erom, maar eind jaren negentig dacht hij er serieus over om te stoppen. In dagblad *Trouw* typeerde hij destijds het drij-

ven van een coffeeshop als 'spitsroeden lopen tussen aan de ene kant de politie en de fiscus en aan de andere kant de onderwereld'. Criminelen hebben meer dan eens een oogje laten vallen op de befaamde, goed lopende coffeeshopketen en De Vries onder druk gezet. Maar The Bulldog houdt stand.

Niet alleen toeristen weten The Bulldog te vinden, ook justitie, politie en fiscus toonden van meet af aan veel belangstelling

Zolang de cannabisteelt niet wordt gelegaliseerd, blijft er een illegale sfeer om de coffeeshops hangen. Daarom richt het concern van De Vries zich tevens op verkoop van artikelen los van cannabis. Er zijn The Bulldog Souvenirs and Gottahaves-shops, en via een online-shop zijn onder meer kleding, tassen, caps, mokken en *smokers essentials* te bestellen.

Overall ter wereld kom je het Bulldog-logo en Bulldog-vestigingen tegen, waaronder een hotel en vakantiehuysjes in Canada. De jongen van de Zeedijk telt nu internationaal mee. In elke zaak van De Vries hangt er achter de bar een foto van Joris. Deze figureert ook prominent op de pui van Oudezijds Voorburgwal 90, die bij het twintigjarige bestaan kleurrijk door Harold 'the Kangaroo' Thornton is beschilderd.

De Vries, vriend en beschermheer van de in 2004 overleden getalenteerde en excentrieke kunstschilder Thornton, kreeg onlangs het eerste exemplaar van diens biografie aangeboden door auteur Pienke Kal.

The Bulldog Foundation

Henk de Vries is veel op reis voor zijn The Bulldog Foundation. Deze steunt naast een weeshuis, een huis voor ouderen in Thailand en een bijzondere school op Bali ook nog andere projecten.

Vanaf het moment dat er winst gemaakt werd, heeft hij het Leger des Heils gesponsord. 'Wat majoor Bosshardt voor mij betekend heeft, is met geen pen te beschrijven.'

Aan stoppen denkt De Vries niet meer. 'Ach,' lacht De Vries, 'dit is toch allemaal prachtig. Ik werk om te leven, ik leef niet om te werken.'

Hij verheugt zich op het jubileumjaar. 'We gaan een spektakel maken met het hele jaar door festiviteiten en ik ga m'n mensen verschrikkelijk verwennen, dat verdienen ze.' Details wil hij nog niet verklappen. 'Houd de website maar in de gaten voor de komende activiteiten: www.thebulldog.com.'

Muziekkwartier rond Oude Kerk

Van vinyl tot viool

WILLEM OOSTERBEEK

Ze weten soms niet eens van elkaars bestaan af, maar ze zijn allemaal op een of andere manier actief op muziekgebied. En ze zitten allemaal rond de Oude Kerk, de plek waar Nederlands grootste componist uit de Gouden Eeuw, Jan Pieterszoon Sweelinck, is begraven en het carillon dagelijks z'n klanken uitstrooit over de stad. Met z'n zessen zijn ze, zes bedrijven, en allemaal bezig met muziek.

Top Notch

Misschien is Top Notch wel het bekendst. Al was het alleen maar omdat ze beroemde mensen in hun stal hebben: Lil' Kleine en Ronnie Flex, Lange Frans en De Jeugd van Tegenwoordig. Maar ook Henny Vrienten, drs. P en Armand behoren tot het platenlabel dat twintig jaar geleden vooral bekend werd door Nederlandse hiphop.

Inmiddels is het bedrijf dat stadium allang ontgroeid en noemt het zichzelf kortweg: uitgever. Want Top Notch doet niet alleen in muziek, ze doen, vaak in samenwerking met een uitgeverij, ook in boeken.

Sinds 2013 zitten ze boven Quartier Putain, de koffiëbar aan de noordkant van het plein. Erik: 'Het is een fijne buurt, waar ik zelf ook vijf jaar heb gewoond. Hier gebeurt het en artiesten snappen dat. Hier vind je de Circle of Life. De dood en het leven, de dames achter het raam, de kinderopvang en de kerk.'

Twee andere bedrijfjes en een radiostudio zijn gevestigd op een klein pleintje dat aan het grote Oudekerksplein grenst, waar in vroeger tijden dames achter het raam stonden en waar één gordijn altijd gesloten was omdat het alleen maar bedoeld was om mannen naar het pleintje te lokken. Speciale platen - van vinyl - kunnen er worden gekocht en verkocht.

Red Light Records

Met aan het stuur Abel, Taco en James verkoopt Red Light Records vrijwel uitsluitend tweedehands platen. Funk en Soul bijvoorbeeld. Maar toch ook eindeloos veel meer.

Zo'n drieënhalve jaar geleden zijn ze hier begonnen als nieuw bedrijf met in eerste instantie platen uit hun privécollectie. Inmiddels staan hier honderden lp's onder het nog altijd rode licht, variërend in prijs van twee tot tweehonderd euro.

James: 'Het is een speciale buurt. Soms irritant vanwege die enorme hoeveelheid toeristen. Maar ook handig omdat het zo lekker dicht bij het Centraal Station is.'

Vintage Voudou Records

Pal naast Red Light Records zit Vintage Voudou Records, in een ruimte die niet breder is dan een gang en maar een paar meter diep.

Edo begon hier samen met compagnon Alex drie jaar geleden met 'tropisch vinyl'. Wat dat is? 'Afrikaanse muziek, bollywood, soul, funk, reggae, psych en veel meer.' Alex maakt ook zelf muziek in een band met de naam Fumaça Preta. 'Noem het maar Latin rock psych, de muziek die ze spelen.' Ook bij Voudou Records vrijwel uitsluitend tweedehands vinyl. 'Van twee tot honderd euro.'

Over de buurt is Edo zeer te spreken. 'Het is een prachtige mix van allerlei bevolkingsgroepen. Het is natuurlijk ook een rare buurt met al die prostituees. Maar het is ook het oudste deel van Amsterdam en heel mooi.'

Orpheu ...

... en DJ's van Red Light Radio

Vintage Voudou Records

Marcel Schopman en Manon Veenendaal

Top Notch: Erik

Impulse Art Management: Martijn Jacobus

Red Light Radio

Aan hetzelfde kleine pleintje zit sinds 2010 ook Red Light Radio. Orpheu: 'We zijn een internet-radiostation met een muziekkeuze die qua genre alle kanten opgaat. Oude muziek, wave, elektronische muziek. Maar bij ons hoor je wel muziek die je niet snel ergens anders zal horen.' Inmiddels heeft het geheel reclamevrije station duizenden luisteraars per dag in meer dan 150 landen.

Orpheu is de buurt erg leuk gaan vinden in de loop der tijd. 'Hoewel ik in Amsterdam woon, was het eerst een buurt waar ik niet graag kwam. Ik had hier niks te zoeken. Maar inmiddels voel ik me erg thuis op de Wallen.'

Waar hij een groot voorstander van zou zijn, is meer muziek in de Oude Kerk. 'We hebben er wel eens een concert georganiseerd met de Italiaanse muzikmaker Gigi Masin. Prachtige elektronische muziek. Sereen. Ambient.'

Nationaal Muziekinstrumenten Fonds

In de St. Annenstraat, op nummer 12 en tien stappen weg van een prachtig zicht op de toren van de Oude Kerk, zit een heel ander muziekinstituut: het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds.

Sinds 1997 hebben ze hier hun zetel. Medewerker Manon Veenendaal: 'We vinden deze plek fantastisch. We zitten midden in het centrum in een leuke buurt. En bovendien niet ver van het Centraal Station. Ideaal voor veel musici die toch vaak met de trein komen.'

Het Fonds stelt muziekinstrumenten beschikbaar aan professionele musici, waarbij een van de eisen is, dat ze zichtbaar moeten zijn op de Nederlandse podia. Musici behoren vaak niet tot het meest welgestelde deel der natie en een goed muziekinstrument is prijzig. Manon: 'Voor een contrabas bijvoorbeeld betaal je al snel een bedrag met vier nullen. Te duur voor menig musicus.'

Al die instrumenten, waaronder de viool van Theo Olof en de vleugel van Anton Kersjes, worden in bruikleen gegeven, soms voor langere tijd, en allemaal betaald door donateurs. 'We zijn honderd procent afhankelijk van giften.'

Impulse Art Management

Op misschien wel de mooiste plek van allemaal vinden we Impulse Art Management. Vanuit het kantoor op de Oudezijds Voorburgwal 74 kijk je hier rechtstreeks in de Oude Kerk.

Impulse Art Management onder leiding van Martijn Jacobus vertegenwoordigt sinds 1986 een groot aantal zangers, solisten, ensembles en orkesten. 'Dirigenten en sopranen, pianisten en strijkkwartetten, noem maar op. Soms wereldwijd, soms lokaal of alleen voor de Benelux.' Daarnaast ontwikkelt Impulse diverse producties als muziektheater, festivals en concoursen.

Ja, hij kent sommige bureaus wel. Zoals Red Light Radio. Maar hij luistert er nooit naar. Lachend: 'Lastig als je housemuziek hebt aanstaan terwijl er mensen bellen over een vioolconcert van Sjostakovitsj.'

Ronduit verrukt is Martijn over de locatie van zijn kantoor. 'Prachtig dat we vanuit hier in de Oude Kerk kunnen kijken, de plek waar Sweelinck heeft rondgelopen. Iedere artiest die hier komt vindt dit het mooiste bureau waar ze ooit zijn geweest. Er is geen mooiere plek dan hier 's morgens vroeg om een uur of acht. Die zon, dat licht. Schitterend.'

NV Zeedijk 30 jaar

Feest met een bitterzoet randje

EVELINE BRILLEMANN

De feestjes van de NV Zeedijk zijn fameus. Vaak op een bijzondere locatie en altijd met heerlijke spijs en drank. Ook het 30-jarige bestaan van de NV afgelopen november is niet ongemerkt voorbijgegaan. Na een discussiemiddag in de Olofskapel volgde een borrel voor buurtgenoten en genodigden en was het vrolijkheid alom. En toch hing er een zweem van weemoed in de lucht, want dit kon wel eens het laatste verjaardagsfeestje van de NV Zeedijk zijn.

Het is te verwachten dat de NV in de loop van 2016 wordt ondergebracht in de nieuw op te richten 1012 Inc, een op de NV Zeedijk geïnspireerd vastgoedproject van de gemeente en private aandeelhouders. En dat zou dan het einde betekenen van een van de succesvolste samenwerkingsprojecten in jaren van de overheid en het bedrijfsleven.

De situatie op de Zeedijk in de jaren zeventig en tachtig was zo slecht dat niets doen geen optie was

Jack Cohen, voormalig directeur en gedurende meer dan twintig jaar hét gezicht van de NV Zeedijk, weet wel waarom deze samenwerking zo'n succes werd.

Cohen: 'De situatie op de Zeedijk in de jaren zeventig en tachtig was zo slecht dat niets doen geen optie was. Buurtbewoners en ondernemers dwongen de gemeente min of meer om in te grijpen, iets wat het stadhuis natuurlijk al veel eerder had moeten doen. De dichtgetimmerde panden, de honderden verslaafden die hier rondliepen, die passanten beroofden en de buurt dag en nacht overlast bezorgden door hun geschreeuw – daar wisten ze op het stadhuis alles van. Maar die dachten, in hun naïviteit, dat de drugoverlast wel beperkt zou blijven tot de Zeedijk. Wat op zichzelf natuurlijk al een schande was.'

Gespuis

De bezetting van de raadszaal op het stadhuis en het verbranden van autobanden op de Prins Hendrikkade door de Zeedijkers gaf bij de gemeente de doorslag en zo werd in 1985 de oprichting van de NV Economisch Herstel Zeedijk, zoals die toen nog genoemd werd, een feit. Nog steeds hebben bewoners van het eerste uur het over 'het herstelplan' als ze de NV Zeedijk bedoelen.

Met de gemeente Amsterdam als grootste aandeelhouder en de overige aandelen in handen van de belangrijkste banken, kreeg de nieuwbakken NV de beschikking over voldoende financiële middelen en kon zij als particuliere onderneming een beroep doen op allerlei (woning)subsidies. Door panden op te kopen, die vervolgens te restaureren en de winkelruimtes te verhuren aan bonafide ondernemers, veroverde de NV langzaam maar zeker de straat terug op het gespuis.

Er bestond overigens in die eerste periode nogal wat scepsis over het aankopen van pan-

Complimenten voor Janny Alberts in de Olofskapel

den van huisjesmelkers of eigenaren met een criminele achtergrond. Vooral de media lieten in die beginperiode geen spaan heel van het nieuwe samenwerkingsproject. Niet helemaal ten onrechte, want het was tot dan toe zelden vertoond dat de overheid en het bedrijfsleven

De NV investeert niet alleen in de stenen maar ook in sociaal kapitaal

de handen ineensloegen en in een gezamenlijk project zowel de verantwoordelijkheid als de financiële risico's deelden. En dat in het 'rode' Amsterdam, waar overheid en bedrijfsleven eerder tegenover elkaar dan schouder aan schouder stonden.

Pas na de opening in 1987 van het Barbizon Palace Hotel kwam er meer vertrouwen. Het was dan ook niet niks. Een vijfsterrenhotel en een toprestaurant mét Michelinster op de kop van de Zeedijk: mooier kon het niet worden. Maar dat werd het wel. Onder de bezielende leiding van eerste directeur Jan Nieuwenweg, een voormalige bouwinspecteur, en met diens rechterhand en latere opvolger Jack Cohen lukte het om van het afvalputje van Europa –

waar de post maar moeizaam bezorgd kon worden en het huisvuil onder politiebegeleiding werd opgehaald – weer een normale straat te maken.

Sociaal

Toen eenmaal de huizen waren opgeknapt, konden de bewoners hun intrek nemen in de gerenoveerde woningen. Oude en nieuwe ondernemers openden hun deuren weer. Schrijfster en journaliste Annejet van der Zijl verwoordde de metamorfose zo: 'Kunstmatig beademd met rijks- en gemeentemiljoenen en gefaciliteit tot een perfectie, die ze van nature nooit gekend had, zag de kop van de Zeedijk eruit alsof ze in coma lag; ademend, blosjes op de wangen, maar op de één of andere manier toch heel erg levenloos.'

Ook de samenhang in de buurt was ver te zoeken. Er was duidelijk meer nodig om de kwalijke reputatie weg te nemen die de Zeedijk in de voorgaande decennia had opgelopen. Oude en nieuwe buurtgenoten moesten elkaar nog leren kennen en oude en nieuwe bedrijven op de Dijk zaten met smart te wachten op meer klandizie.

Hier kwam de filosofie van de NV Zeedijk om de hoek kijken. Waar het voor de meeste woningverhuurders ophoudt bij het innen van de huur en het plegen van noodzakelijk onderhoud, gaat de NV een stap verder; zeg maar flinke stappen verder. De NV investeert niet alleen in de stenen maar ook in sociaal kapitaal: investeringen die niet direct rendement

opleveren, maar op den duur ten goede komen aan de hele buurt.

Zo werden de Hartjesdagen in ere hersteld. Al na enkele jaren zag je dat bezoekers van dat festival ook op andere dagen terugkwamen, omdat ze hadden gezien hoe gezellig het op de Dijk geworden was. Buurtkrant de IJ-Dijker verscheen, waarin naast de laatste nieuwtjes uit de buurt ook verhalen van oude en nieuwe bewoners en ondernemers. Ondernemers die het moeilijk hadden, kregen steun bij het vinden van oplossingen, en de NV probeerde actief bijzondere bedrijfjes naar de Dijk te halen om het daar maar zo aantrekkelijk mogelijk te maken voor een groter publiek.

Alleen als eigenaar van een pand kun je bepalen aan wie je verhuurt

Een enorme opsteker was de opening van de Chinese boeddhistische tempel door (toen nog) koningin Beatrix. Dat was nog eens positieve publiciteit. Toch heeft het alles bij elkaar nog zo'n twintig jaar geduurd voordat er echt kon worden gesproken van een economisch en maatschappelijk gezond evenwicht op de Zeedijk.

Stadsgoed

Toch wordt dit hervonden evenwicht nu weer bedreigd door een overvloed van dezelfde soort goedkope eethuizen die sterk op het toerisme gericht zijn. Het is volgens de huidige directeur van de NV, Janny Alberts, erg moeilijk om dit soort zaken tegen te houden zolang je het betreffende pand niet in bezit hebt. Want ook dat behoort tot de filosofie van de NV Zeedijk: alleen als eigenaar van een pand kun je bepalen aan wie je verhuurt.

Tijdens de bovengenoemde discussie in de Olofskapel werd door sommige deelnemers gevreesd dat de nieuw op te richten 1012 Inc lang niet zo zorgvuldig met huurders van woningen en bedrijfsruimtes om zal gaan als de NV Zeedijk. Dat lijkt echter onwaarschijnlijk. Trekker van 1012 Inc is immers de NV Stadsgoed, in 1998 op verzoek van de gemeente Amsterdam opgericht met dezelfde doelstellingen als de NV Zeedijk.

Stadsgoed is in 1999 begonnen met de aankoop van panden op de Gelderse kade en hanteert dezelfde werkwijze als de NV Zeedijk. Ook in het Wallengebied heeft Stadsgoed al aardig wat bezit aangekocht dat binnenkort ondergebracht zal worden in 1012 Inc. Stadsgoed heeft, net als de NV Zeedijk, oog voor startende ondernemers en doet aan begeleiding en ondersteuning. Daarnaast worden tal van maatschappelijke projecten in de buurt door Stadsgoed gesponsord.

Natuurlijk kan niemand in de toekomst kijken. Ook de NV Zeedijk heeft de laatste paar jaar sociale huurwoningen opgehoogd naar de vrije sector. Maar het is aan de NV Zeedijk te danken dat de manier waarop deze verguisde en in de steek gelaten straat werd opgeknapt, ook door anderen is en wordt overgenomen. En als dat zo blijft, geeft dat hoop voor de toekomst van het hele 1012-gebied.

Tel uw zegeningen,

Het begin

De enorme rookwolken die het Centraal Station aan het zicht onttrekken, staan symbool voor een periode van grote ontevredenheid en harde buurtacties. Bij deze acties, 25 jaar geleden, kwam het tot de oprichting van buurtkrant *d'Oude Binnenstad*.

Een krant als informerend actiemiddel. De enorme drugsoverlast rond Zeedijk en Burgwallen was aanleiding voor bewoners om de gemeentepolitiek wakker te schudden en in actie te komen om het gebied niet verloren te laten gaan. Dit leidde zelfs tot tamelijk harde actievormen, zoals de bezetting van de gemeenteraadszaal, waarbij bestuurders en raadsleden de zaal niet konden verlaten en waarbij de mobiele eenheid klaarstond om in te grijpen.

Toen dit niet de gewenste politieke stappen tot gevolg had, werd er door gefrustreerde bewoners overgegaan tot een brandende blokkade van de Prins Hendrikkade en het Centraal Station. Na de enorme publiciteit die dat genereerde – lokaal, landelijk en zelfs internationaal – vonden de actievoerders uiteindelijk wel gehoor. Er ontstond een constructief overleg.

Voor bewoners en ondernemers was dit reden om de harde acties achter zich te laten en de dialoog aan te gaan met het stadsbestuur. In deze turbulente tijd werd buurtkrant *d'Oude Binnenstad* geboren, die nog steeds het nieuws over de buurt brengt, volgt en van commentaar voorziet. Nu al 25 jaar.

Rokende barricades blokkeren de Prins Hendrikkade foto: Mario Nap

Drugsoverlast

Ontluisterende verslaving

De drugsoverlast heeft in de jaren tachtig en negentig niet alleen veel persoonlijk leed gebracht, maar ook leed voor de buurt.

Pas toen de politie samen met hulpverleningsinstanties ingreep in de persoonlijke levenssfeer van de rondlopende verslaafden, werd het harddrugsprobleem beheersbaar.

Niemand kon toen nog vermoeden dat de drugsoverlast in het Burgwallengebied zou afnemen tot het niveau ervan in de andere Amsterdamse buurten.

Een uitzondering hierop vormt de hardnekkigheid van de verkoop van nepdrugs aan toeristen door nepdopeverkopers.

Dat de Zeedijk van een no-goarea veranderde in een aantrekkelijke uitgaansstraat, mag voor wie terugkijkt een wonder heten.

Ook dit laatste is een hard bevochten succes, zij het niet zonder verdriet van de bewoners en ondernemers die de Zeedijk moesten verlaten, en omrand door de ellende van alle verslaafden.

Gebitsherstel

De Zeedijk is letterlijk en figuurlijk geheel vernieuwd, maar ook op veel andere plekken is de buurt aanzienlijk opgeknapt.

Het herstel van het Blaauwslakblok was een immense prestatie. Hierdoor werden de Warmoesstraat, de Oudezijds Voorburgwal en de tussenliggende stegen ontzettend opgewaardeerd. Ook de vernieuwing van de Oudezijds Armsteeg en

omgeving werd toonaangevend voor de verbetering van de buurt. Wie na 25 jaar uit de buurt te zijn weggeweest nu rondkijkt, zal blij verrast zijn dat de 'rotte kiezen' vrijwel geheel verdwenen zijn.

De Wallenbuurt staat er op dit moment piekfijn bij. Dat heeft grote betekenis. Er komen nieuwe bewoners. Ondernemers vestigen zich. Er is weer veel gezonde bedrijvigheid.

Verkrotting

maar zet geen roze bril op

Bromsnor

De politie heeft altijd veel aandacht gekregen in de kolommen van onze krant. Niet zo gek in een buurt waar jarenlang praktisch alles op het bordje van de politie terecht kwam.

Na de prostitutie kwamen de harddrugs, de tippe-laars, de coffeeshops.

Nu het toerisme toeneemt en luidruchtige groepen het Engelse weekendmodel hier komen vieren, met vrijgezellenfeesten en pubcrawls, doen bewoners opnieuw een beroep op stevige handhaving. Opnieuw komt de leefbaarheid van de buurt in het gedrang.

Maar de tijden zijn veranderd. De nationale politie

krijgt andere taken. De tijd van surveillerende agenten in de buurt is voorbij en de gemeente heeft nauwelijks capaciteit voor echt toezicht en handhaving.

Nu de buurt binnenkort ook nog zijn politiebureau kwijtraakt, zal de relatie tussen buurt en politie zeker onder druk komen te staan. Hoe dit allemaal mogelijk is? Misschien heeft *d'Oude Binnenstad* de laatste jaren wel veel te weinig aandacht besteed aan de ontwikkelingen binnen de politieorganisatie. Met als gevolg het verlies van een roemrucht bureau en verlies aan toezicht in deze kwetsbare buurt.

Geen tijd voor een lunchpauze

Gemeentebeleid

Project 1012. Presentatie van het Emergo-rapport door o.a. minister Opstelten, burgemeester Van der Laan, hoofdofficier van Justitie Hofstee en, uiterst rechts, professor Fijnaut.

Zoals gezegd was de relatie met de gemeente in de beginperiode uiterst precair. Wat er allemaal mis was op straat én achter de gevels leek maar niet door te dringen tussen de muren van het stadhuis en tussen de oren van de politici.

Daar kwam pas verandering in toen de commissie-Van Traa, die namens de Haagse politiek onderzoek deed naar eventuele misstanden bij de opsporing van criminele organisaties, met haar schokkende eindrapport kwam. Daarin beschreven de onderzoekers de Wallen als een gebied waar zestien criminele groeperingen de dienst uitmaakten en niet de plaatselijke overheid.

Met de aanstelling van Freek Salm als een soort gemeentecommissaris voor de buurt werden de eerste stappen gezet voor een definitieve schoonmaak. En er kwam een nieuw instrument voor de toetsing van de integriteit van ondernemers, de Bibob – afgekeken van de stad New York, waar de scholenbouw in

de greep van de maffia was gekomen.

Project 1012 was een logisch vervolg. Dit kreeg brede steun vanuit maatschappelijke organisaties en van veel bewoners. De saneringsplannen vielen, begrijpelijkerwijs, slecht in de kring van bordeeliegenaren en coffeeshophouders.

We kunnen er helder over zijn: *d'Oude Binnenstad* heeft het project een warm hart toegedragen en met kritische aandacht gevolgd. Nu lijkt het einde van het project nabij, want het heeft de slooppogingen van prostitutielobby's en de politieke mallemlen niet overleefd. Maar de ontwikkelingen in de buurt blijven nopen tot grote alertheid, want wie aanneemt dat de Wallenbuurt inmiddels een 'schone' buurt is geworden is naïef.

Het betekent in ieder geval dat er voor buurtkrant *d'Oude Binnenstad* ook de komende 25 jaar veel werk aan de winkel zal zijn.

Vuilnis en files

De Warmoesstraat

Over het schoonhouden van de openbare ruimte was in de eerste tien jaar van het bestaan van *d'Oude Binnenstad* veel te doen.

De chaos door de drugsoverlast bracht ook gevaren voor de veiligheid en gezondheid met zich mee.

Omdat elke dag eigenlijk alles op elk tijdstip op straat gekieperd werd, was het in de buurt doorlopend een bende. Niet alleen bewoners werden er moedeloos van, ook de gemeentereiniging had het hoofd in de schoot gelegd.

Op een door bewoners bij de Reiniging verkregen werkkaart van de Reinigingspolitie bleek het hele Burgwallengebied één witte vlek te zijn. Reinigingspolitie kwam er niet: het gebied was te gevaarlijk en te onvriendelijk voor optredende ambtenaren.

Sekstheater Casa Rosso ging daarom zelfs een eigen vuilophaal organiseren onder de naam City

Clean. Die reed elke dag rond, haalde vuilnis op bij particulieren en bedrijven en was in wezen een regelrechte concurrent van de stadsreiniging.

Maar wat iedereen wilde: de buurt werd wel schoon.

Pas toen het overleg tussen de buurt en de gemeente op gang kwam, werden de Zeedijk en de Wallen weer het normale werkgebied van de reguliere reiniging en kon City Clean verder als gewone particuliere ophaaldienst.

Een groot verschil met de 'oude tijden' is het auto-luwe karakter van de Wallen. Waar eerst een eindeloze file toeterende taxi's de grachten verstopte, wordt nu de toegang gereguleerd door verzinkbare 'vezips'. Het debat over de palen rondom de buurt was fel, maar de files verdwenen. Totdat de toeristen kwamen...

Prostitutie

In *d'Oude Binnenstad* heeft de prostitutie veel aandacht gekregen in die jaren, waarin de wetgeving gewijzigd werd om te komen tot legalisatie van de branche.

Met name over de bijbehorende opzet van een lokaal vergunningenbeleid en de bijbehorende APV-wijzigingen is er informatie gegeven en zijn er discussies gehouden.

Het laatste decennium heeft het gemeentelijke Project 1012 geleid tot de nodige artikelen in deze

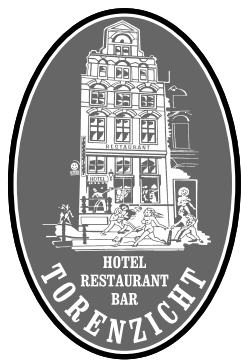
buurtkrant, en reacties daarop, over de omvang en plaats van de prostitutie in de buurt.

Met name het al dan niet criminogene karakter van de branche speelt daarbij een rol, en dan vooral als er weer eens sprake is van mensenhandel en hoe de branche zich daarin opstelt.

Het feit dat *d'Oude Binnenstad* het Project 1012 verwelkomde, heeft de relatie met de officiële branche op afstand gezet.

Raamprostitutie

Een ECHTE Hollandse zaak met redelijke prijzen ook voor buurtbewoners

met ondermeer een heerlijk broodje bal een uitstekende uiensoep een prima biefstuk en veel meer...

Oudezijds Achterburgwal 93

De openings-/sluitingstijden van het restaurant zijn:
Van: Ma - Vr 12:00 uur / Za en Zo 11:00 uur
Tot: Zo - Do 22:00 uur / Vr en Za 01:00 uur

Op vertoon van deze advertentie ontvangt u een korting van 10% in het restaurant

"The ultimate Amsterdam experience"

ONLY €15
*Discount on your 1st spend! Summer drink on board

LUXURY CANAL CRUISES
on Amsterdam's most unique and trendy boats

FRIENDSHIP REDERIJ AMSTERDAM
Oudezijds Voorburgwal 85, Amsterdam, 020-3344774

NNM

Eten op zeer hoog niveau voor een uiterst redelijke prijs in een ontspannen, informele sfeer

Warmoesstraat 111

Elk vermogen heeft zijn eigen verhaal.

Dat verhaal is het vertrekpunt van alles wat wij doen. Wat uw doelen, persoonlijke ambities of idealen ook zijn, wij helpen u de keuze te maken die bij u past. Zo maken we Private Banking ook echt private.

Private Banking echt private maken. Dat is het idee.

Rabobank. Een bank met ideeën.

www.rabobank.nl/privatebanking

WIJS & ZONEN &
Hofleverancier

Parfumerie "MARJO"

Filialen: Damstraat 27 -29 & Zeedijk 68-70

Meer info & bestellen: 0900-7273863 35ct p/m

TIP! bekijk online de DagDeal

Online verkoop: parfumerie.nl

jemi

bloemenwinkel

warmoesstraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Je zou je poten uit je k... lopen om hier een borrel te kopen

Rinus Wil Rob

O.Z. Achterburgwal 28 AMSTERDAM

HET KLEINSTE HUIS
AMSTERDAM

Thee- en keramiekboutique

Specialiteiten van Hollandse bodem

Oude Hoogstraat 22
1012 CE Amsterdam
020 - 752 75 85
www.hetkleinstehuis.nl

DE L'EUROPE
AMSTERDAM

Geniet van het nieuwe De L'Europe

Hoofdstad Brasserie
Gelegen aan de Amstel met prachtig uitzicht op De Munt.
3-gangen-menu voor € 35,-
inclusief wijnarrangement voor € 48,-
Dagelijks geopend van 07.00 - 23.00 uur

Freddy's Bar
Geniet van het perfect getapte biertje of een mooie klassieke cocktail in de hotelbar waar De L'Europe's gasten en Amsterdammers graag samenkomen.
Dagelijks geopend van 15.00 - 01.00 uur

De L'Europe Amsterdam, Nieuwe Doelenstraat 2-14
Amsterdam, T: +31 (0)20 531 17 77 E: hotel@leurope.nl

ANTIQUARIAAT A. KOK & Zn.

Oude Hoogstraat 14-18
1012 CE Amsterdam
telefoon 020 - 623 11 991
fax 020 - 623 28 09
e-mail: kok@xs4all.nl
internet: www.nvva.nl/kok/index.htm

In- en verkoop van prenten en boeken. Specialisaties o.a. Kunst, Letterkunde, Architectuur, Archeologie, Topografie, Etnografie & Biologie.

NV Zeedijk
beheer werkt!

Dank voor uw aanwezigheid, belangstelling, advertenties en alle cadeaus en bloemen voor ons 30 jarig jubileumfeest op 10 november jl. Een geslaagde dag waar wij nog lang met veel plezier op terugkijken, met discussies en verhalen over het bestaan en de toekomst van de Binnenstad. Hieruit halen wij inspiratie om samen met u krachtig te blijven werken aan de balans in het hart van de stad.

Op onze website www.nvzeedijk.nl/30jaar vindt u een impressie van deze dag.

Namens het team NV Zeedijk,
Janny Alberts, Directeur

Zeedijk 47
1012 AR Amsterdam
+ 31 (0)20 625 84 67
+ 31 (0)20 620 33 49
info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

JAN IJSKES
FUNDERINGSTECHNIKEN
"DE COOGH"

- Plan ontwikkeling, constructeur en vergunning aanvraag.
- Trillingsarm heien en trillingsvrij persen Ø114 t/m Ø406 mm.
- Inpandig aanbrengen van stalen damwand.
- Heimachines met een doorrijdbreedte vanaf 63 cm.
- Minimale werkhoogte 1,35 meter.
- Funderingsherstel inclusief sloop en betonwerkzaamheden.
- Opvijzelen en rechtzetten van woning en gebouwen.
- Paaladvies en paal controleberekeningen.

FUNDERINGSSPECIALIST

Daam Schijfweg 22-24, 1507 BD Zaandam
Tel.: 075 - 616 39 04, Fax: 075 - 635 67 62
info@decoogh.com / www.decoogh.com

COMPAGNIETHEATER
presenteert
RINOCEROS

22 & 23 dec, 20.30
www.compagnietheater.nl
020 - 520 53 20

Vergeten stegen

Herbert van Hasselt: 'Herstel van erfgoed kost tijd'

'De Sint Jansstraat vol met voetsporen: Oranje, Alva, Mozart, Marx en ...'

In het gebied tussen Nieuwezijds Voorburgwal en GelderseKade/Kloveniersburgwal barst het van de steegjes en straatjes. Deze 'dwarsverbanden' tussen de Burgwallen, Rokin en Damrak zijn vaak vervallen, want veel aandacht krijgen ze niet van het stadsdeel.

Ten onrechte, volgens oud-directeur van de Oude Kerk Herbert van Hasselt. Hij heeft de historische stegen lief en vertelt er niet alleen enthousiast en aanstekelijk over, maar maakt ook plannen voor hun toekomst.

Van Hasselt: 'Er bestaan geen kale stegen. Iedere steeg heeft zijn eigen geschiedenis van Amsterdammers en vreemdelingen, die daar gewoond en gewerkt hebben. De wieg van Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621), de grootste Nederlandse componist, stond in de Lange Niezel. En de schilder Pieter Lastman (1583-1633) leerde het vak van Gerrit Sweelinck, broer van de beroemde componist. Lastman, die Rembrandt tot zijn leerlingen telde, had zijn werkplaats in de Sint Jansstraat. Nu rust hij in de Oude Kerk.'

Jammer

Van Hasselt kent de stegen goed. 'Als je bijvoorbeeld vanaf de Nieuwendijk door de steegjes richting Damrak kijkt, dan zie je dat ze nog 'aflopen'. Het Damrak is immers daar, waar vroeger

de Amstelmonding liep. Het zijn deze stegen die samen met de grotere straten één geheel vormen: *la vieille ville*, de oude binnenstad.'

Waar Rokin en Damrak als onderdeel van de 'Rode Loper' volledig opnieuw zullen worden ingericht, zijn er voor de stegen geen herinrichtingsplannen.

'Jammer,' aldus Van Hasselt, 'want de stad zou er goed aan doen om het belang van die stegen in te zien als onderdeel van het verbeteren van de binnenstad als geheel.' Zeker nu Project 1012 de afgelopen jaren is afgeremd, zou een herwaardering van de stegen een positief effect hebben voor de binnenstad, vindt hij.

Kale muur

Van Hasselt werkt aan een advies voor stadsdeel Centrum waarin hij zijn plannen voor de stegen uiteenzet.

Aan de ene kant gaat het dan om herinrichting ervan op basis van vier thema's: plaveisel (legprofiel), muurlantaarns (kleiner), uithangborden (vrij design) en, waar dat eventueel zou passen, muurschilderingen. De grote, kale muur van de achterkant van de parkeergarage waar de Sint Jansstraat op uitkijkt zou daarvoor een goede plek kunnen zijn.

Aan de andere kant gaat het Van Hasselt om de historie van de individuele stegen. Daarbij denkt hij aan bordjes met een QR-code. 'Je krijgt dan historische informatie over het pand, vroegere

bewoners of de plek. Er zijn al 22 QR-bordjes, waaronder één over componist Sweelinck, op Lange Niezel 15. Dus het kan!'

Overigens laat Van Hasselt er geen misverstand over bestaan dat het hem niet gaat om nostalgie, laat staan om de tegenwoordig veelbesproken 'verpretparkisering' van de binnenstad. Kwaliteit moet vooropstaan.

'Het opknappen moet gericht zijn op het laten zien van de schoonheid van de oude binnenstad, door die zichzelf te laten zijn, met respect voor de unieke stegen en hun identiteit.'

Haast heeft Van Hasselt overigens niet. 'Ik vergelijk het met het restaureren van de Oude Kerk, waarbij ik betrokken ben geweest. Dat ging om het herstel van erfgoed en zo zie ik dit ook. Dat kost tijd, dus neem die tijd. Als je honderd jaar of langer ergens weinig of geen aandacht aan besteedt, hoef je niet te denken dat je dat wel even inhaalt in bijvoorbeeld tien jaar.'

Van Hasselt mag dan geen haast hebben, doorzettingsvermogen heeft hij wel, zo blijkt aan het einde van het gesprek. 'Kijk, je kunt ook zeggen: die stegen interesseren me geen bal. Echter, je kunt eeuwig onverschillig zijn, maar onverschilligheid leidt tot niets.'

Die stegen worden nog wel eens opgeknapt. Zoveel is na een gesprek met Herbert van Hasselt wel duidelijk.

Rondom de Oude Kerk

Salomé Wagenhuis

Ondernemers op het Oudekerksplein en in het Sint Annenkwartier hebben eind deze zomer de koppen bij elkaar gestoken, en zij hebben een ondernemersvereniging opgericht. Naam: Rondom de Oude Kerk. Roepnaam: ROK.

Inmiddels hebben zich zo'n vijftien bedrijven aangesloten bij de vereniging waaronder de Ton Ton Club, Quartier Putain, de Oude Kerk en ontwerpstudio David Pino. 'Het is een tamelijk divers gezelschap', zegt voorzitter Salomé Wagenhuis van Dutch Tour Company, gevestigd in de Trompettersteeg. Men denkt alvast na over een *event* op het plein, komende zomer.

De vereniging wil vooral aan de slag gaan met concrete projecten. Wagenhuis: 'Zo hebben we onlangs alle buurtbewoners uitgenodigd voor een kennismakingsronde. Daar kwamen een stuk of twintig bewoners op af. We zijn met ze langs een paar van onze zaken ge-

weest. De reacties waren erg positief. We hopen dat volgend jaar te herhalen.' Waarvoor de ondernemersvereniging zich ook wil inspannen, is het opruimen van de Trompettersteeg. 'We willen af van de graffiti die geregeld op de muren verschijnen. Die worden nu verwijderd door The Bulldog. We hebben drie *street artists* uitgenodigd om een ontwerp te maken voor een mooie muurschildering, want we hebben liever een muur die het unieke karakter benadrukt: de nauwte en schoonheid van de steeg.'

Een ander belangrijk doel is het ontwikkelen van een marketingplan voor de buurt. Wagenhuis: 'Samen met de ondernemersverenigingen van Oudezijds Achterburgwal en Warmoesstraat gaan we proberen de Wallen op een positieve, andere manier onder de aandacht te brengen. Daarbij willen we vooral laten zien hoe divers de buurt is. Dat hier voor elk wat wils te vinden is.'

Afkijken mag

Onlangs is op Dollebegijnensteeg 7 het platform 'Peer' geopend, waar jonge startende kunstenaars uit diverse disciplines zoals beeldende kunst, fotografie en design bijeenkomen en waar tentoonstellingen worden georganiseerd. Het Engelse werkwoord *to peer* betekent afkijken. Het is dus de bedoeling om van elkaar af te kijken, elkaar te inspireren en via kruisbestuivingen nieuwe ideeën te laten ontstaan.

'Peer' is een werkplek voor diegenen die (nog) niet de gebaande paden kunnen of willen volgen. Ook buurtbewoners zijn van harte welkom en kunnen hier koffie, thee of limonade bestellen. Een absolute aanrader is de cidercocktail. Vanaf begin volgend jaar verschijnt het platform tevens als driemaandelijkse magazine.

Zie ook peerpaperplatform.com.

Peer, Dollebegijnensteeg 7

Afscheid dominee Oude Kerk 'Sprakverwarring is een zegen'

'We zouden best wat meer aan public relations kunnen doen'

WILLEM OOSTERBEEK

Eddy Reefhuis, dominee van de Oude Kerk, heeft na acht jaar afscheid genomen. Hij deed dat met het Nieuwe Hemelfestival waarbij, net als in de Bijbel, de hemel op aarde komt: 'Op de hemel kun je goed je eigen verlangens projecteren. Dan zie je ook dat jouw verlangens anders zijn dan die van je buurvrouw. Het is heel verhelderend om er achter te komen dat iemand een ander verlangen heeft.'

Met een festival vol liturgie, performances, statements, muziek en ontmoeting heeft de dominee van de Oude Kerk na acht jaar afscheid genomen. Eddy Reefhuis gaat met emeritaat en zal vanaf nu zijn blik richten op andere delen van de stad. Niet alleen omdat

een dominee een jaar lang niet mag preken in zijn oude gemeente nadat hij er vertrokken is, maar ook omdat hij vindt dat je weg moet uit je eigen heilige huisje, zoals hij het formuleert. 'Ik ga eens in Amsterdam-Oost of in West kijken. De multiculturele dialoog vind ik spannend. Daar vindt die botsing van verschillende culturen veel meer plaats dan hier in het centrum.'

Minderheid

Reefhuis studeerde ooit aan de Rijksuniversiteit Utrecht, maar omdat hij het daar nogal saai vond, liep hij veel colleges in Amsterdam. Van huis uit is hij hervormd, maar toch ging hij naar de openbare school. 'Ik zat in een omgeving waar het christendom een minderheidspositie bekleedde. In God geloven heeft voor mij nooit

iets vanzelfsprekends gehad.' Van orthodoxie moet hij ook niets hebben. 'Niet ik bepaal wie God is, maar God bepaalt wie ik ben.'

Hij begon als predikant in Winkel, een dorp in Noord-Holland. Daarna kwamen Utrecht-Overvecht, de Willem de Zwijgerkerk in Zuid en tot slot de Oude Kerk. 'De Oude Kerk voelde inderdaad als een soort bekroning. Nergens heb je zoveel baat bij het gebouw als hier. Een kerkdienst is een bijeenkomst van mensen en de dominee moet ervoor zorgen dat God komt. Dat is hier niet zo. De dominee doet mee. Dat komt niet alleen door het gebouw, maar ook door de gemeente, het orgel en de kinder- en de Sweelincantorij.'

Anarchisme

Met veel vreugde kijkt Reefhuis terug op zijn gemeente die uit heel Nederland komt. 'Er komen weinig mensen uit de buurt naar de kerk.' Lachend: 'Het is ook een onkerkelijke buurt. Toen ik hier kwam ben ik door de gemeente hartelijk, maar kritisch ontvangen. Het is een eigenzinnige gemeente, een culturele, intellectuele elite ook. Toch zit het anarchisme, het eigenzinnige van de buurt ook in deze kerkgemeenschap.'

Achteraf constateert hij wel dat hij te weinig contact heeft gehad met deze buurt. 'We zouden best wat meer aan public relations kunnen doen. Het zijn bijzondere diensten in een bijzonder gebouw met bijzondere muziek. We zijn wat de dienst betreft een soort mengeling van protestants en katholiek. Maar er zou ook meer aandacht moeten zijn voor de vraag hoe bewoners hier proberen te leven, hoe ze hun hoofd boven water proberen te houden.'

Zo'n tachtig bezoekers telt de ochtenddienst op zondag; 's middags komen er zo'n twintig mensen. 'En de groep slinkt. We staan als kerk op een wissel: welke kant gaan we op? Ik denk dat we meer de richting op moeten van de eerste christelijke gemeentes. Daar kwamen van allerlei mensen, ook mensen die niet zo zeker wisten of ze in God geloofden. Het is essentieel dat je de wereld tegenkomt in de kerk, want je kunt niet zonder elkaar. We delen ons menszijn in alle botsende diversiteit.' Daar ging zijn laatste preek ook over. Over Babel, waar de aarde naar de hemel ging en waar de spraakverwarring ontstond. 'Maar in het Nieuwe Babylon is die niet verdwenen. Spraakverwarring is een zegen. Dat is waar ik in geloof.'

Harold 'the Kangaroo' Thornton Kleurrijk leven in woord en beeld

Harold 'the Kangaroo' Thornton was een *genius*, van wie de liefde voor kleur, de liefde voor het buitengewone, eraf spatte. Niet voor niets stond op de rug van zijn jack geschilderd: 'The Greatest Genius That Ever Lived'.

In de jaren tachtig van de vorige eeuw verbleef deze rusteloze, uit Australië afkomstige kunstenaar lange tijd op de Wallen. Steve Pepper, toen eigenaar van stoffenwinkel Capsicum, en zijn vrouw Deborah verleenden Harold vaak onderdak en ondersteunden hem. Helaas kon de prachtige schildering op de zuil voor het pand van Capsicum niet meer gerestaureerd worden.

Nu nog is de psychedelische kunst van Harold te bewonderen op de gevel van coffeeshop The Bulldog. Harolds grote panelen op de gokhal hoek Oudezijds

Achterburgwal/Oude Doelenstraat, nu een vestiging van de Coffee Company, zijn van de ondergang gered en hangen nu in het Bulldog Hotel. Andere werken van zijn hand zijn echter langzaam uit het straatbeeld verdwenen. Na tien jaar research is er eindelijk het boek verschenen over het leven van Harold the Kangaroo, geschreven door Pienke Kal. Het boek vertelt Harolds levensverhaal in schilderijen, foto's, cartoons en gedichten. In het Engels, want het boek is ook voor Australië bedoeld. Tijdens een bijzondere bijeenkomst werd het eerste exemplaar aangeboden aan Henk de Vries, zijn grote weldoener.

Pienke Kal: The colourful life of Harold Leslie Thornton alias The Kangaroo 1915-2004. O.a. boekhandel Scheltema, Rokin 9, € 29,95.

Henk de Vries ontvangt het eerste exemplaar van Pienke Kal

Voordat het 'Muse' werd, had café Marktzicht een hechte clan van vaste klanten

Buurtjury adviseert

Nu cocktailbar Muse is weggetrokken uit Zeedijk 134, heeft NV Zeedijk voor dit vrijgekomen pand een inschrijvingsprocedure ('tender') bedacht, waarbij een buurtjury gaat adviseren over de ingediende plannen. Een uniek experiment.

Momenteel laat de de staart van de Zeedijk, tussen Nieuwmarkt en Stormsteeg, nogal te wensen over. Hier zijn in veel bedrijfspanden ijs- en wafelwinkels, gebakzaken, 'Italiaanse' pizzeria's, 'Argentijnse' steakrestaurants en andere op toeristen gerichte concepten gevestigd. Met een laagwaardige uitstraling, volgens velen. Het stadsdeel en NV Zeedijk promoten weliswaar een variatie in het winkelaanbod op de Zeedijk, met aandacht voor een hoogwaardig verblijfsgebied,

maar dat komt aan de zuidkant van deze straat flink in het gedrang. Snel geld verdienen aan de toeristenstromen staat hier centraal.

NV Zeedijk heeft op dit staartstuk veel minder vastgoed in bezit dan op de kop, richting Centraal Station. Op eigenaren van panden die niet in het bezit van de NV zijn, kan nu eenmaal geen druk worden gelegd om een hoogwaardige invulling van de panden af te dwingen. Voor de panden die wél van NV Zeedijk zijn, is dit een ander verhaal. Zeedijk 134, waar tot voor kort cocktailbar Muse zat, is zo'n pand. Het is onlangs vrijgekomen en NV Zeedijk heeft voor de herbesteding iets unieks bedacht.

Om de buurt maximaal te betrekken bij de invulling heeft de NV een tender uitgeschreven voor dit leegstaande hore-

capand. Er is een jury aangesteld, bestaande uit ondernemers en bewoners van de Zeedijk, die mag adviseren over de invulling van het pand. De vijf juryleden maken een gezamenlijke shortlist met de drie beste plannen en NV Zeedijk zal vervolgens een keuze maken uit deze top drie.

Bij de beoordeling telt allereerst in hoeverre de plannen verrassend zijn, kwalitatief hoogwaardig zijn en iets toevoegen aan het bestaande aanbod. Daarnaast kijkt de jury hoe de indieners in hun plannen de belangen hebben verwerkt van wie in deze buurt wonen en werken.

Deze procedure is een goed initiatief om de buurt meer grip te geven op de uitstraling van haar eigen straat. Er valt hier een wereld te winnen.

Food hall Hausmann Bewoners vrezen overlast

Pieter de Ruiter en Louisa bij de Vleeshal

Het Rokin wordt flink opgeknapt. De sloop van het alom verguisde, roze marmeren bankgebouw van Fortis markeert een omslagpunt. Nu wordt daar hard gebouwd aan Marks & Spencers en het luxewarenhuis Hausmann. De hoofdentree komt op het Rokin.

Achter de nieuwe vestiging staat de Vleeshal, van oorsprong een middel-eeuwse kapel van het Sint Pietersklooster. Dat rijksmonument wordt betrokken bij het project. De Vleeshal staat aan de noordzijde van het huidige Nespleintje bij de Brakke Grond en loopt door naar de Oudezijds Voorburgwal.

Deze gebouwen hadden een kantoorfunctie – tot afgelopen zomer. Nu komt er Hausmann Food, een luxe moderne versmarkt. De deuren van Hausmann Food zullen echter niet alleen opengaan aan het Rokin, maar ook aan de Oudezijds Voorburgwal: in de Sint Pietershalsteeg en in de Sint Pieterspoortsteeg.

En dat valt verkeerd bij de bewoners. Zij zijn zich rot geschrokken toen zij hoorden van de plannen. Tot voor kort telden zij hier hun zegeningen dat zij op ongeveer het laatste stukje oude binnenstad wonen dat de gemeente nog niet had vergeven aan horeca en detailhandel.

Nu nog stil

Woonrust in de oude binnenstad is een kwetsbaar goed. Dat was al duidelijk, en wordt nu bewaarheid.

Hausmann Food zal volgens de plannen circa 1200 vierkante meter beslaan, wat qua grootte valt te vergelijken met de Albert Heijn aan de Nieuwezijds Voorburgwal.

Voor de Vleeshal was de bestemming 'detailhandel' al mogelijk gemaakt in het nieuwe bestemmingsplan dat sinds deze zomer van kracht is. Voor de concrete bestemming 'supermarkt' (food hall) waren twee nieuwe omgevingsvergunningen nodig, waarvan er één al is afgegeven.

Voor de meeste bewoners is deze specifieke informatie te laat gekomen om hun zienswijzen tegen de eerste omgevingsvergunning juridisch kenbaar te maken. Kritische bewoners, onder wie Pieter de Ruiter, hebben zich niettemin verenigd en zijn in dialoog met de betrokken partijen.

De Ruiter: 'Laat ik voorop stellen dat de bewoners niet tegen de komst van de Hausmann of hun food hall zijn. Maar wij zijn faliekant tegen het opengooien van de deuren voor bezoekers en leveranciers juist op het stille stuk van de Oudezijds Voorburgwal. Zo'n duizend mensen per dag worden hier verwacht. Volgens ons is die prognose zelfs nog laag, gezien de grootte van de winkel en de ligging ervan in de binnenstad.'

De bewoners hebben twee bezwaren. Het eerste bezwaar richt zich op de aanvoer van goederen en afvoer van afval via de Oudezijds Voorburgwal. De vrachtbewegingen zullen daar explosief toenemen. De Ruiter: 'Het wordt simpelweg onveilig.'

Het tweede bezwaar is de verwachte nog grotere toestroom en overlast van

het publiek dat de Oudezijds gaat gebruiken. Het versgemaakte voedsel zal genuttigd worden op de kade van de gracht, in de afgemeerde bootjes en op de bordessen van de grachtenpannen.

Kritisch

Joris Bokhove is gebiedscoördinator 1012, in dienst van de gemeente. Hij bevestigt dat de gemeente een vergunning heeft verleend waarin de winkel een ingang krijgt aan de Oudezijds Voorburgwal, maar ook dat de gemeente de gevolgen kritisch zal volgen. Hij benadrukt daarbij dat de omgevings- en horecavergunningen voor de supermarkt nog niet zijn aangevraagd.

Om de benodigde omgevingsvergunning te kunnen verlenen moet de gemeente een afweging maken, waarbij de laad- en losbewegingen en de publiekaantrekkende werking belangrijke aspecten zijn.

Ook de eigenaar van het pand spreekt begripvol over de geschrokken bewoners. Mark van Ginkel van de Ivy Group, niet de exploitant maar de eigenaar van de gebouwen, benadrukt dat Hausmann zich op Amsterdammers zal richten en natuurlijk ook op toeristen, maar dan niet de 'dronken Britten'. De door Ivy Group beoogde horecafunctie betreft formeel geen restaurant, maar een extra component die bij de catering in een versmarkt hoort.

Noodroep

Pieter de Ruiter, bewoner: 'Dat het nu gaat om hoogwaardig voedsel is een pluspunt voor de toeristen, maar voor de bewoners maakt het geen verschil of ze struikelen over afval van Hausmann Food of McDonald's. Vuilnisbakken zijn er sowieso lastig te vinden in de straten, dus ook de 'welopgevoede' toeristen kun je niet kwalijk nemen dat ze alles laten rondslingeren.'

Namens de eigenaar drukt Van Ginkel de bewoners op het hart dat Hausmann de overlast goed zal monitoren en dat zwerfafval iets is waar ook de ondernemer verantwoordelijkheid voor draagt. Van Ginkel is zelf tevens buurtbewoner. Hij woont op het Rokin, en is dus bekend met de buurt en haar kwetsbaarheid: 'De openingstijden zullen gelijk zijn aan die van de winkels, van tien tot tien. Dus geen nachtelijke dronkenmanstafereuten. Ook de overlast van leveranciers zal kritisch worden bekeken. Veel logistieke aanvoer zal over water kunnen. Dat nemen we ook serieus mee in de plannen.'

De Ruiter trekt de oprechtheid van Van Ginkel en zijn organisatie niet in twiifel, maar de goede bedoelingen zijn volgens hem simpelweg niet te realiseren, zeker niet als het gaat om de logistiek van dagvers voedsel voor zo'n grote winkel.

Wat betreft de horecafunctie zegt De Ruiter resoluut: 'Eens een horecabestemming, altijd een horecabestemming. Met zo'n bestemming kan het altijd nog bewonersonvriendelijker worden. Het is al druk. Los van de vrees voor de nog te vergunnen horecabestemming, is nu de afvoer van goederen en afval een ware voetangel voor de bewoners.'

Vanuit de bewoners richt De Ruiter een noodroep aan de gemeente: 'Houd de aan- en afvoer van Hausmann Food op het Rokin via een onderdoorgang onder de Nes naar de Vleeshal. De gemeente moet het Rokin niet verbinden met de Oudezijds Voorburgwal. Dat zijn twee totaal verschillende straten, met verschillende karakters. Koester dat, aan beide kanten, en wees zuinig op het stille stuk Oudezijds! Houd die deur gesloten.'

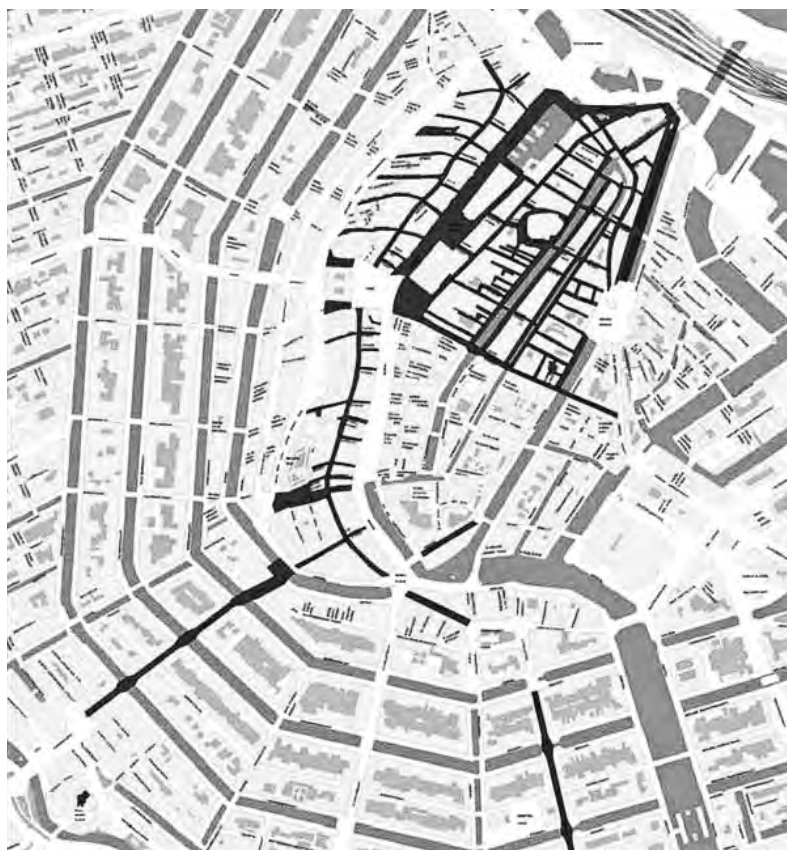
No music no cry

Sinds 1 december is het voor straatmuzikanten verboden om op te treden in het gebied van de Noordelijke Burgwallen. Op het bijgaande kaartje is te zien voor welke straten, stegen en pleinen in de oude binnenstad dit verbod geldt.

Voor bewoners en ondernemers in dit gebied is het een grote opluchting dat gemeente en stadsdeel nu dit besluit hebben genomen. Wie dicht bij de voormalige standplaatsen van de muzikanten woonde en werkte, werd soms

radeloos van de steeds toenemende en nimmer aflatende overlast.

Uiteindelijk heeft een raadsadres door bewoners en ondernemers rond de Oude Kerksbrug geleid tot het definitieve besluit van stadsdeelvoorzitter en burgemeester om straatartiesten op de Wallen te verbieden, tot grote opluchting van de omwonenden. Toen in een commissievergadering op het stadhuis deze beslissing viel, vloeiden er van opgekropte spanning én vreugde dan ook rijkelijk tranen.

In dit gebied is straatmuziek verboden

WONEN OP DE WALLEN

Wie? Coby en Jehan Ermers, met dochters Feya, Kiki en Tessel.
Waar? Oudezijds Voorburgwal, sinds 2007.

MARIAN VAN DE VEEN-VAN RIJK

Jehan is piloot. Hij woonde in Bos en Lommer, maar wilde het liefst midden in de stad wonen. Coby was al in de buurt op kamers, bij Oudezijds 100, op de Achterburgwal. Ze kwamen terecht op een rustig stukje van de gracht tegenover Ons' Lieve Heer op Solder. De bedoeling was om naar het platteland te verhuizen, meer de natuur in, zodra er kinderen werden geboren. Ze

zijn gebleven, en het bevalt ze hier erg goed. De twee oudsten gaan naar de St. Antonius school, de jongste zit nog op de Julianacrèche. Vriendjes en vriendinnetjes wonen allemaal in de buurt. Een minpunt wil Jehan wel maken: 'Wanneer er volkomen terecht een opmerking wordt gemaakt over ongewenst gedrag in je omgeving, volgt er meteen een agressieve reactie. Dat is minder leuk. Verder zijn we zeer tevreden!'

SUGAR & SPICE
bakery

Zeedijk 75

Elke dag vers brood van het Vlaamsch Broodhuys, koffie & belegde broodjes. Alles staat klaar om mee te nemen

Je kunt ook hele taarten of hele quiches of een bedrijfslunch bij ons bestellen!

Graag tot ziens bij ons in de winkel

Bezoek nu het vernieuwde museum

MUSEUM
Ons' Lieve Heer op Solder

Oudezijds Voorburgwal 38-40
Amsterdam www.opsolder.nl

HANS DOUGLAS HAIR

NAAST HET NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

DE KLEINE WERELD

Warm, betrokken, professioneel
Blij kinderen en tevreden ouders, daar draait het om bij De Kleine Wereld

U bent van harte welkom op onze vestiging op het Oudekerksplein 8 voor een rondleiding en om kennis te maken met het team.
Voor meer informatie, onze andere locaties of vragen kijk op onze website www.dekleinewereld.nl of bel ons hoofdkantoor (020 4120633).

RESTAURANT DE ROODE LEEUW
HOTEL AMSTERDAM

Authentiek, sfeervol,
culinair genieten!

Damrak 93-94
1012 LP Amsterdam
Tel: 020 - 555 0666
www.restaurantderoodeleeuw.nl

Warmoesstraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

CONDOMERIE

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAK

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

GRAND CAFÉ
KRASNAPOLSKY

www.grandcafekrasnapolsky.nl

Gevestigd in
NH Collection Grand Hotel Krasnapolsky
Dam 9, Amsterdam

RESTAURANT DE ROODE LEEUW
HOTEL AMSTERDAM

Authentiek, sfeervol,
culinair genieten!

Damrak 93-94
1012 LP Amsterdam
Tel: 020 - 555 0666
www.restaurantderoodeleeuw.nl

DE BRAKKE GROND

Eetcafé de Brakke Grond

Dagelijks geopend
voor koffie, lunch, borrel en diner.

WIJS & ZONEN
Hofleverancier

DE KAASSPECIAALZAAK
WOUT ARXHOEK

De Winkel voor de kaasliehebber

DAMSTRAAT 19 AMSTERDAM TELEFOON 622 91 18

40y
THE BULLDOG™

Since 1975

MRB
LEATHER RUBBER TOYS

AMSTERDAM WARMOESSTRAAT 89
BERLIN MOTZSTRASSE 22
PARIS 24 RUE DU TEMPLE
24/7 MISTERB.COM

FACEBOOK.COM/MRB.AMSTERDAM

 Kelly Printing & Copy

digital - offset - webdesign

In the heart of Amsterdam

Folders, Flyers, Placemat, Invoice, Envelop, Menu, Takeaway menu, Lamination, Binding, Hosting, Design, DTP, Roll-up Banner, Lettering, Business Card
Quick Stamps

Express
Indoor / outdoor
sticker, canvas, poster, light-board film, banner. All Sizes

Zeedijk 93, 1012 AT Amsterdam
T: 020 - 6273 354 F: 020 - 6247 884
E: info@kellyprinting.nl

Good quality & service

BROUWERIJ DE PRAEL
WINKEL

ONZE Vernieuwde Winkel met écht Amsterdamse producten

- ✓ eigen ambachtelijk gebrouwen bier
- ✓ cadeauverpakkingen
- ✓ genevers & likeuren
- ✓ alles voor bij de borrel
- ✓ Geels koffie & thee
- ✓ Kesbeke
- ✓ Brandt & Levie
- ✓ en vele andere ambachtelijke Amsterdamse producten

OUDEZIJDEN VOORBURG WAL 30
1012 GD AMSTERDAM
020 - 408 44 70

Waalse Kerk Cultuurhuis met een lichte Franse tongval

Aan de Oudezijds Achterburgwal, vlak bij de Oude Hoogstraat, ligt aan een klein pleintje de Waalse Kerk. Eeuwenlang worden hier al kerkdiensten gehouden, en de laatste decennia zijn er ook veel concerten en opnames.

Maar er zijn plannen om nog meer te gaan doen met het gebouw. Nienke Meuleman, koster en beheerder, en Barend Toet, zakelijk leider, werken in opdracht van de kerkenraad aan plannen voor een nieuwe programmering.

De Waalse Kerk ligt aan het Walenpleintje. Hoewel dit pleintje al eeuwen zo wordt genoemd, heeft het deze naam pas sinds 1978 officieel. De naam werd toegekend bij de 400ste herdenking van de Alteratie, de omwenteling in Amsterdam op 26 mei 1578, op welke datum de katholieke stadsregering werd afgezet.

De Waalse Kerk stamt uit 1409. Voor de Alteratie was dit de kapel van het Paulusbroederklooster en na de Alteratie is deze overgedragen aan de Frans-talige, protestantse vluchtelingen uit de Zuidelijke Nederlanden. Sindsdien is het een protestantse kerk.

De gevel van het gebouw lijkt niet veel groter dan die van sommige huizen aan de Oudezijds Achterburgwal. En afgezien van het grote glas-in-lood-raam, geschonken door de familie Jamin, doet deze gevel ook niet meteen aan

Barend Toet en Nienke Meuleman

een kerk denken. Een kerktoeren ontbreekt. Wie wel eens binnen is geweest, weet echter dat er achter de gevel wel degelijk een grote kerk schuilt, met een prachtig kerkorgel uit 1734.

Passend

Nog iedere zondag wordt hier om elf uur een kerkdienst gehouden, in het Frans. Maar net als bij veel andere kerken loopt ook bij de Waalse Kerk het kerkbezoek terug. De zondagsdienst trekt gemiddeld nog vijftien tot twintig kerkgangers. De totale gemeente is misschien nog honderd leden groot. Het gebouw alleen voor kerkdiensten gebruiken is dan ook allang niet meer aan de orde. De kerk heeft een prachtige akoestiek, maar nodigt uit tot zoveel meer.

Nienke Meuleman en Barend Toet zijn enthousiast over de nieuwe plannen, waarvoor een maatschappelijke non-profit organisatievorm in het leven is geroepen.

Toet: 'Uitgangspunt hierbij is dat de kerk wel een kerk moet blijven en dat de activiteiten daarbij moeten passen.' Omschrijvingen die Toet daarvoor gebruikt zijn zingeving, verdieping en verbinding. 'Woorden die ook van toepassing zijn op een zondagsdienst.'

Vierluik

De plannen bestaan uit een vierluik: muziek, discours, historie en francofonie.

Muziek is altijd al een pijler van de Waalse Kerk geweest. Toet: 'Naast klassieke muziek willen we graag een breder aanbod brengen. De Nederlandse Bach Vereniging en het Nederlands Kamerkoor zijn al langer vaste bespellers. Maar we denken nu ook aan singer/songwriters, folkmuziek en blues. Eventueel versterkt, maar dan wel heel licht versterkt. Een poptempel wordt het niet.'

Discours? Meuleman: 'Daarbij moet je denken aan lezingen en symposia, boekpresentaties, gesprekken over de meest uiteenlopende onderwerpen als geloof en samenleving. We staan open voor nieuwe ideeën.' Toet: 'We hebben bijvoorbeeld gedacht aan een bijeenkomst over de huidige vluchtelingenproblematiek. Dat sluit natuurlijk ook aan bij onze historie, de kerk is immers gesticht door vluchtelingen.'

Meuleman: 'De kerk biedt met gemak ruimte aan 200 tot 300 mensen, en afhankelijk van de bankenopstelling zelfs

tot 450. Kleinere bijeenkomsten kunnen plaatsvinden in de *Consistoire*, de kerkenraadszaal. Die is geschikt voor groepen tot ongeveer 25 personen. Een unieke plek.'

Geschiedenis is een logisch thema, alleen al omdat de Waalse Kerk zelf een lange traditie met zich draagt: de geschiedenis van het gebouw zelf, maar ook de Franse identiteit en het protestantisme. Meuleman: 'Die erfgoedgedachte is belangrijk bij onze plannen. En dat is niet gek, want wie hier binnenloopt voelt het. Die kracht kunnen we gebruiken om de kerk te revitaliseren, om nieuwe mensen aan te trekken.' Daarbij is ook August den Hollander betrokken. Hij bekleedt de leerstoel Religieus Erfgoed aan de Vrije Universiteit, die mede door de Waalse Kerk is geïnitieerd.

Francofonie is het vierde thema; hoe kan het ook anders. De Franse cultuur en de Franse taal vormen de basis voor veel nieuw te ontwikkelen activiteiten. Soms diepzinnig, zoals werkgroepen over filosofie of literatuur; en soms heel aards, met aandacht voor de Franse keuken en wijn.

Joint venture

Inmiddels heeft de website van de Waalse Kerk een nieuwe huisstijl gekregen en wordt er hard gewerkt om de plannen concreet te maken. Nienke Meuleman is verantwoordelijk voor de programmering en de logistiek en Barend Toet heeft de zakelijke leiding.

Toet: 'Voor de zaaltechniek hebben we al iemand. Maar op veel nieuwe terreinen betreden we nieuwe grond. Zo is voor promotie en marketing marketingdeskundigheid nodig en zijn we in gesprek over een bedrijfsleider, een jong iemand die voor verdere professionalisering kan zorgen.'

Voor Meuleman en Toet is het belangrijk dat het iets 'eigens' wordt. 'Het moet origineel zijn, geen kloon, en het moet passen binnen de beperkingen die nu eenmaal horen bij het gegeven dat dit een kerk is. Een combinatie, een joint venture, van religieuze bevoegdheid en maatschappelijke betrokkenheid. Het zou prachtig zijn als we een toevoeging worden binnen de sociale en culturele cohesie in de buurt.'

Meer informatie: www.dewaalsekerk.nl

**BUURT
HISTORIE**

Frans Duivis

Klein Trippenhuys

Volgens de overlevering kreeg de koetsier van de gebroeders Trip een huisje op Kloveniersburgwal 26 'zo breed als de voordeur van het huis van mijn meester', later bekend als het Klein Trippenhuys. Leuk verzonnen, maar het Trippenhuys werd opgeleverd in 1662 en het Klein Trippenhuys pas in 1696.

Het smalle huisje, van twee meter zevenendertig breed, is gebouwd van dezelfde Bentheimer steen als zijn grote broer aan de overzijde. De voorgevel helt licht voorover, een wijze van bouwen die 'op de vlucht' bouwen wordt genoemd. Het pandje is groter dan het lijkt, want aan de achterzijde loopt het achter huisnummer 24 enkele meters uit.

Over de bouw en de eerste bewoners is weinig bekend. Volgens het Stadsarchief is in 1696 sprake van bewoning door 'bedienden van het Trippenhuys', maar dit wordt verder niet gespecificeerd.

In de loop van de geschiedenis was er allerlei negotie gevestigd: in de aankoopakte van 17 juli 1807 van Nicolaas Vuurhaard is sprake van een 'Winkelhuys en erve, tussen de Koe- en Bethaniënstraaten'. In 1869 wordt het 'Kleedermagazijn' van Jan Morré er gevestigd, gevolgd door Au Petit Bazar, omschreven als 'Affaire in Heerenartikelen', van de gebroeders Westrik. De Kloveniersburgwal stond in die tijd be-

kend als 'goeden en netten stand' en telde veel joodse (textiel)bedrijven.

De twee bovenverdiepingen van het Klein Trippenhuys werden verhuurd als woning. Van december 1931 tot juni 1932 woonde hier Willem Jue, later bekend als sneldichter Willy 'Roept u maar!' Alfredo, samen met de twaalf jaar jongere variétéartieste Maria Magdalena (Mady) de Brieder.

Vanaf de jaren twintig kwamen er respectievelijk een groenten- en een tabakswinkel in het pandje, gesierd met de leus 'ROOKT TIJD IS GOUD'.

Vanaf 1937 dreef mijn vader Nicolaas Duivis er een kaaswinkel, waarmee hij in 1944 verder ging in het pand ernaast, op nummer 28. In 1946 vestigde hij in het Klein Trippenhuys de Chocolaterie 't Trippenhuys.

Het huis heeft ook een 'oorlogsverleden'. Sinds 1934 was de joodse Judith Prins eigenaresse van het pand, maar dit werd haar in 1941 ontnomen door de Nederlandse Grundstücksverwaltung. Judith Prins werd op 12 februari 1943 vermoord in Auschwitz. In 1949 verkocht haar oom Willem Prins als overlevende rechthebbende het pandje aan Nicolaas Duivis, die er met zijn gezin met negen kinderen woonde. In 1971 werd Chocolaterie 't Trippenhuys, net als veel andere bedrijfjes in de Nieuwmarkt- en Bethaniënbuurt, gesloten. Het pand mocht de eerste 25 jaar na de sanering door de gemeente geen winkelfunctie meer hebben, maar sinds 2002 verkoopt Webers Holland er kunstzinnige sexy lingerie.

Alarm: 112

Politie:

Niet spoedeisend 0900-88 44

Wijkteam Beursstraat:

Wijkagenten:
Dick Eenhuizen 06 51 41 38 86
Hermanjan Jansen 06 22 94 41 19

Brandweer:

Alarmnummer 621 21 21
Centraal Bureau 692 93 94

Gezondheidszorg:

GG&GD (Ambulance) 555 55 55
Eerste hulp (OLVG) 599 30 16
Centr. Doktersdienst 088 00 30 600
Kruispost 624 90 31
Dierenambulance 626 21 21

Gemeente Amsterdam:

Internet: www.amsterdam.nl
Stadhuis 256 91 11
Horeca Overlastlijn 421 45 67
Milieudienst 14 020
Ombudsman 625 99 99

Stadsdeel Centrum:

Internet: www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie 14 020
Meldpunt Zorg & Overlast 256 44 42
Meldpunt Overlast water 0900-93 94
Meldpunt Openb. Ruimte 14 020
(Reiniging, bestrating, groen, etc.)
Inspectie Bouwen en Wonen
ma/vrij 09:00-10:00 256 46 30

Nuon (Energie Noord West):

Afdeling Binnenstad 597 16 16
Openbare verlichting 597 26 26
Storingen elektra 597 12 34
Storingen gas 597 12 35

Dienst Stadtoezicht:

Hoofdkantoor: 251 21 21
Parkeerbeheer: 251 33 22
Wegslepen: 251 33 23

Wijkcentrum:

d'Oude Stadt 638 22 05

Taxi:

TCA-Centrale 0900 677 77 77
Taxi Direct 020 6 333 333
Stadsmobiel 441 00 55

september

23 Het Bethaniënklooster wordt verbouwd tot woningen.

oktober

- 1 De gemeente mag een taaleis stellen aan raamprostituees. Zij moeten Engels en/of Nederlands kunnen spreken.
- 3 De gemeente begint een eigen vastgoedfonds 1012 Inc om buitenlandse investeerders te weren.
- 15 Een toerist valt in het water van de Oudezijds Voorburgwal.
- 16 Een voetganger raakt op de Zeedijk gewond bij een botsing met een fietser.
- 16 De eerste 3D-geprinte brug komt op de Wallen.
- 31 Bewoners en ondernemers aan de Prins Hendrikkade willen dat de touringcarhalte daar verdwijnt.
- 31 Buurtbewoners bekritisieren het sluiten van het politiebureau in de Beursstraat.
- 31 Een plassende toerist wordt uit het water van de Gelderse kade gered door de brandweer.

november

- 7 De gemeente wil de touringcarhalte aan de Prins Hendrikkade uitbreiden en in de avonden beschikbaar stellen als taxistandplaats.
- 9 De nieuwe luxewarenhuizen aan het Rokin krijgen een eigen tunnel naar het station van de Noord/Zuidlijn.
- 12 De jarige NV Zeedijk koopt een horecapand op de Zeedijk op om fout geld te weren.
- 13 Een gekraakt pand van de UvA aan de Oude Turfmarkt wordt door de ME ontruimd.
- 15 Fietsverhuurders mogen van het stadsdeel niet langer hun fietsen op straat stallen.
- 15 Straatmuzikanten zijn niet langer welkom op de Wallen.
- 15 Fastfoodbedrijven moeten hun stoep schoonhouden en prullenbakken plaatsen.
- 16 Minister Ronald Plasterk brengt een bezoek aan brouwerij De Prael.
- 19 De Franse pianist die na de aanslagen in Parijs John Lennons 'Imagine' speelde bij de getroffen club Bataclan, brengt het lied ten gehore op de Nieuwmarkt.
- 19 De gemeente gaat minder bordeelramen sluiten dan aanvankelijk was gepland.
- 20 De serieovervalder die eerder dit jaar onder andere een café en een seksshop op de Wallen overviel, staat voor de rechter. Hij blijkt een ontsnapte Belgische crimineel te zijn.
- 21 De gemeente wil loktoeristen gaan inzetten tegen nepdopealers.
- 22 Duikers speuren in de Oudezijds Voorburgwal naar de verdwenen Schot Chris Nelson. Later wordt zijn stoffelijk overschot gevonden in het water bij de Oude Schans.
- 25 Hongaarse vrouwenhandelaren die op de Wallen opereerden, krijgen eisen tot 5 jaar cel te horen.

december

- 1 Sterrenkok Chris Naylor opent een pop-up restaurant in de Olofskapel.
- 3 Het stadsdeel geeft de tientallen wafel-, ijs- en Nutellashops vier weken de tijd om orde op zaken te stellen; anders moeten ze dicht.
- 3 Metje Blaak start een Facebookactie om aandacht te vragen voor de zwanen van de Oudezijds Achterburgwal. Die zijn doodsbang voor het vuurwerk met Oud en Nieuw.

d'Oude
Binnenstad
wenst u
fijne
feestdagen
en een
gelukkig
2016!

Rusland is vlakbij

Een straat genaamd Rusland verwacht je eerder in een nieuwbouwwijk, tussen een Europaboulevard en Canada-park. Maar uitgerekend het hartje van oud Amsterdam, tussen de Kloveniersburgwal en de Oudezijds Achterburgwal, kent al eeuwen een Rusland.

In de veertiende eeuw lag hier het landgoed Ruyschland, waarvan de grond toebehoorde aan ene Willem Ruysch. De naam van dit landgoed werd in de 16de eeuw via Ruslant verbasterd naar het hedendaagse Rusland. De straatnaam is dus nadrukkelijk *niet* afgeleid van de staatsnaam.

Toch is bijvoorbeeld Vladimir Poetin er wel degelijk aanwezig. De bekende coffeeshop 'Rusland' op nummer 16, *since* 1975, heeft een 'Vladimir Poetin lounge' met een schildering van de staatsman als maffialeider die een jointje rookt. Ook de schilder was kennelijk stoned: hij heeft het borstzakje in Poetins pak aan de verkeerde zijde geschilderd.

Als het onrustige Rusland daartoe aanleiding geeft, is deze rustige straat het toneel van ludieke acties.

Zo hing hier tijdens de Praagse Lente van 1968 korte tijd een nieuw naam-bordje met 'Dubčekstraat'. Alexander Dubček was in het toenmalige Tsjecho-Slowakije verantwoordelijk voor de hervormingsvoorstellen die een einde

moesten maken aan de Russische overheersing.

En in het voorjaar 2013 was het korte bezoek van Poetin aan Amsterdam aan-

leiding om naast het straatnaambordje Rusland een regenboogvlag te hangen, als stil protest tegen de antihomowetgeving in zijn land.

Hofje van Wijs

Buiten is het nat en kil, maar binnen in het Hofje van Wijs is het warm en gezellig. Het is maandagavond en de meeste tafels zijn bezet.

Op het menu staat als voorgerecht eendenborst met een pittig sausje, en het hoofdgerecht is gebakken heek met groenten en gebakken aardappeltjes. De gasten smakken nog net niet, maar uit de instemmende geluiden kun je opmaken dat het erg lekker smaakt. Chefkok Jan Hartman komt af en toe even langs om te horen of alles naar wens is. Het toetje óógt niet alleen lekker, maar is het ook: ijs met speculaaskruim en vruchtjes. En dat kost dan slechts € 12,50 (wijn en koffie niet inbegrepen).

Open tafel

Het Hofje is de hele week 's avonds geopend voor diner, maar de maandagavond is speciaal. Hartman kwam op

het idee om de, in deze tijd van het jaar wat stillere, maandagavond te reserveren voor de buurtbewoners: *de table d'hôte*.

Het plan werd onmiddellijk door eigenaar Lex Heij omarmd. Wie zich inschrijft en een e-mailadres achterlaat, krijgt wekelijks het menu thuisgestuurd. Als dat je aanstaat kun je een plek reserveren.

Iedereen schuift bij iedereen aan en wellicht is deze maandagavond een van de weinige momenten dat je als buurtbewoners onder elkaar bent. Geen toeristen, geen dronken bezoekers, maar je burens – die je wel of misschien nog niet kende, of die een paar straten verderop wonen.

Uit de geanimeerde gesprekken kun je opmaken dat deze buurtavond zeer op prijs wordt gesteld. Het menu wisselt wekelijks en voor vegetariërs wordt de maaltijd aangepast.

Lex Heij streek hier in 2006 met zijn

koffie- en theewinkel neer, nadat hij noodgedwongen zijn befaamde honderdvijftig jaar oude winkel in de Warmoesstraat had moeten verlaten. 'Nooit geen spijt van gehad', zegt hij. 'NV Stadsgoed is een fijne huisbaas die rekening met ons houdt en we hebben aardige burens met wie we prima afspraken hebben gemaakt. Bovendien is dit zo'n beetje het mooiste plekje van de Zeedijk met dat hofje voor de deur. Daar gaan we ook meer mee doen in deze winterperiode. Dekentjes voor mensen die nog buiten willen zitten en een mogelijkheid om warme stoofpot te serveren op het terras en niet te vergeten warme chocolademelk en glühwein.'

Wie mee wil eten op de maandagavond meldt zich aan via:

wijsenzonen.com/reserveringen en wie geïnteresseerd is in de geschiedenis kan deze ook vinden op de website.

Lex Heij: een 'open tafel' voor buurtbewoners

We-Amsterdam

Twee belangenverenigingen uit de Amsterdamse binnenstad, Samen Zeedijk en Stichting Buurtplatform De Nachtwacht, hebben het initiatief genomen tot oprichting van een overkoepelende belangenvereniging voor de binnenstad.

Samen Zeedijk bestaat sinds twee jaar en is een belangenorganisatie voor bewoners, ondernemers en burens van de Zeedijk. Stichting Buurtplatform De Nachtwacht richt zich op belangenbehartiging van bewoners en bedrijven op en rond het Rembrandt- en Thorbeckelein, en is ontstaan in januari 2015. Bij beide organisaties staan het voorkomen en het bestrijden van overlast bovenaan de agenda. *We-Amsterdam* is gekozen als (voorlopige) naam voor de nieuwe organisatie.

Koepel

'Op dit moment nemen zeven organisaties deel aan de oriënterende gesprekken', aldus Ton Jacobs, initiatiefnemer en voormalig bestuursvoorzitter van Samen Zeedijk. De koepel zal de vorm krijgen van een federatie voor samenwerkende (zelfstandige) bewonersorganisaties.

'De federatie gaat zich richten op formele organisaties, maar ook op bewonersgroepen', meldt Jacobs. 'Dat kunnen tijdelijke (actie)groepen zijn. De toekomstige lidorganisaties moeten weliswaar een paar basisdoelstellingen onderschrijven, maar mogen ook tegengestelde belangen hebben. Dat is goed om meer inzicht te krijgen in de belangen van derden. De lidorganisaties blijven allemaal onafhankelijk en autonoom.'

Ondernemers hebben volgens Jacobs vaak goed georganiseerde belangengroepen, vakverenigingen en lobbygroepen; bewoners niet. De nieuwe organisatie zal de politiek kritisch gaan volgen en meer aandacht gaan vragen voor de belangen van de bewoners. 'Maar het zal geen zure organisatie worden. Het doel is om samen te zoeken naar de mogelijkheden om met zijn allen te genieten van onze prachtige stad. De nieuwe organisatie wil op een prettige en constructieve manier samenwerken met de gemeente en alle andere organisaties in de stad.'